

Giuditta 1

1 Ἔτους δωδεκάτου τῆς βασιλείας Ναβουχοδοноσορ, ὃς ἐβασίλευσεν Ἀσσυρίων ἐν Νινευῆ τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ, ἐν ταῖς ἡμέραις Αρφαζαδ, ὃς ἐβασίλευσεν Μ᾽δων ἐν Ἐκβατάνοις,
2 καὶ ὠκοδόμησεν ἐπὶ Ἐκβατάνων κύκλῳ τείχη ἐκ λίθων λελαξευμένων εἰς πλάτος πηχῶν τριῶν καὶ εἰς μήκος πηχῶν ἕξ καὶ ἐποίησεν τὸ ὕψος τοῦ τείχους πηχῶν ἑβδομ᾽κοντα καὶ τὸ πλάτος αὐτοῦ πηχῶν πεντ᾽κοντα
3 καὶ τοὺς πύργους αὐτοῦ ἔστησεν ἐπὶ ταῖς πύλαις αὐτῆς πηχῶν ἑκατὸν καὶ τὸ πλάτος αὐτῆς ἕθεμελίωσεν εἰς π᾽χεις ἕξ᾽κοντα
4 καὶ ἐποίησεν τὰς πύλας αὐτῆς πύλας διεγειρομένας εἰς ὕψος πηχῶν ἑβδομ᾽κοντα καὶ τὸ πλάτος αὐτῆς π᾽χεις τεσσαράκοντα εἰς ἐξόδους δυνάμεως δυνατῶν αὐτοῦ καὶ διατάξεις τῶν πεζῶν αὐτοῦ.
5 καὶ ἐποίησεν πόλεμον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδοноσορ πρὸς βασιλέα Αρφαζαδ ἐν τῷ πεδίῳ τῷ μεγάλῳ, τοῦτό ἐστιν πεδῖον ἐν τοῖς ὀρίοις Ραγαυ.
6 καὶ συν᾽νησαν πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν ὀρεινὴν καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὸν Εὐφράτην καὶ τὸν Τίγριν καὶ τὸν Ὑδάσπην καὶ πεδία Αρῖωχ βασιλέως Ἐλυμαίων, καὶ συνῆλθον ἕθνη πολλὰ εἰς παράταξιν υἰῶν Χελεουδ.
7 καὶ ἀπέστειλεν Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν Περσίδα καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας πρὸς δυσμαῖς, τοὺς κατοικοῦντας τὴν Κιλικίαν καὶ Δαμασκὸν καὶ τὸν Λίβανον καὶ Ἀντιλίβανον, καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας κατὰ πρόσωπον τῆς παραλίας
8 καὶ τοὺς ἐν τοῖς ἕθνεσι τοῦ Καρμ᾽λου καὶ Γαλααδ καὶ τὴν ἄνω Γαλιλαίαν καὶ τὸ μέγα πεδῖον Εσδρηλων
9 καὶ πάντας τοὺς ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ταῖς πόλεσιν αὐτῆς καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἕως Ἱερουσαλημ καὶ Βατανῆ καὶ Χελους καὶ Καδῆς καὶ τοῦ ποταμοῦ Αἰγύπτου καὶ Ταφνας καὶ Ραμεσση καὶ πᾶσαν γῆν Γεσεμ
10 ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἐπάνω Τάνεως καὶ Μέμφεως καὶ πάντα τοὺς κατοικοῦντας τὴν Αἴγυπτον ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὄρια τῆς Αἰθιοπίας.
11 καὶ ἐφάυλισαν πάντες οἱ κατοικοῦντες πᾶσαν τὴν γῆν τὸ ῥῆμα Ναβουχοδοноσορ βασιλέως Ἀσσυρίων καὶ οὐ συνῆλθον αὐτῷ εἰς τὸν πόλεμον, ὅτι οὐκ ἐφοβ᾽θησαν αὐτόν, ἀλλ᾽ ἦν ἐναντίον αὐτῶν ὡς ἀνὴρ εἷς, καὶ ἀνέστρεψαν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ κενοὺς ἐν ἀτιμίᾳ προσώπου αὐτῶν.
12 καὶ ἐθυμώθη Ναβουχοδοноσορ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην σφόδρα καὶ ὤμοσε κατὰ τοῦ θρόνου καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ εἰ μὴ ἐκδικ᾽σειν πάντα τὰ ὄρια τῆς Κιλικίας καὶ Δαμασκηνῆς καὶ Συρίας ἀνελεῖν τὴν ῥομφαία αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν γῆ Μωαβ καὶ τοὺς υἰοὺς Αμμων καὶ πᾶσαν τὴν Ἰουδαίαν καὶ πάντας τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὄρια τῶν δύο θαλασσῶν.
13 καὶ παρετάξατο ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ πρὸς Αρφαζαδ βασιλέα ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑπτακαιδεκάτῳ καὶ ἐκραταιώθη ἐν τῷ πολέμῳ αὐτοῦ καὶ ἀνέστρεψεν πᾶσαν τὴν δύναμιν Αρφαζαδ καὶ πᾶσαν τὴν ἵππον αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ἄρματα αὐτοῦ
14 καὶ ἐκυρίευσεν τῶν πόλεων αὐτοῦ καὶ ἀφίκετο ἕως Ἐκβατάνων καὶ ἐκράτησε τῶν πύργων καὶ ἐπρονόμισε τὰς πλατείας αὐτῆς καὶ τὸν κόσμον αὐτῆς ἔθηκεν εἰς ὄνειδος αὐτῆς
15 καὶ ἔλαβε τὸν Αρφαζαδ ἐν τοῖς ὄρεσι Ραγαυ καὶ κατηκόντισεν αὐτὸν ἐν ταῖς σιβύναις αὐτοῦ καὶ ἐξωλέθρευσεν αὐτὸν ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης.
16 καὶ ἀνέστρεψεν μετ᾽ αὐτῶν αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ σύμμικτος αὐτοῦ, πλήθος ἀνδρῶν πολεμιστῶν πολὺ σφόδρα, καὶ ἦν ἐκεῖ ῥαθυμῶν καὶ εὐωχοῦμενος αὐτὸς καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμέρας ἑκατὸν εἴκοσι.

Giuditta 2

1 Καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ δευτέρα καὶ εἰκάδι τοῦ πρώτου μηνὸς ἐγένετο λόγος ἐν οἴκῳ Ναβουχοδοноσορ βασιλέως Ἀσσυρίων ἐκδικῆσαι πᾶσαν τὴν γῆν καθὼς ἐλάλησεν.
2 καὶ συνεκάλεσεν πάντας τοὺς θεράποντας αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς μεγιστάνους αὐτοῦ καὶ ἔθετο μετ᾽ αὐτῶν τὸ μυστ᾽ριον τῆς βουλῆς αὐτοῦ καὶ συνετέλεσεν πᾶσαν τὴν κακίαν τῆς γῆς ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ,
3 καὶ αὐτοὶ ἔκριναν ὀλεθρεῦσαι πᾶσαν σάρκα οἱ οὐκ ἠκολούθησαν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ.
4 καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν τὴν βουλήν αὐτοῦ, ἐκάλεσεν Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὸν Ολοφέρην ἀρχιστράτηγον τῆς δυνάμεως αὐτοῦ δεύτερον ὄντα μετ᾽ αὐτὸν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν
5 Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας, ὁ κύριος πάσης τῆς γῆς Ἰδοὺ σὺ ἐξελεύσῃ ἐκ τοῦ προσώπου μου καὶ λ᾽μψη μετὰ σεαυτοῦ ἄνδρας πεποιοῦτας ἐν ἰσχύι αὐτῶν, πεζῶν εἰς χιλιάδας ἑκατὸν εἴκοσι καὶ πλήθος ἵππων σὺν ἀναβάταις χιλιάδας δέκα δύο,
6 καὶ ἐξελεύσῃ εἰς συνάντησιν πάσῃ τῇ γῆ ἐπὶ δυσμάς, ὅτι ἠπεῖθησαν τῷ ῥ᾽ματι τοῦ στόματός μου,
7 καὶ ἀπαγγελεῖς αὐτοῖς ἐτοιμάζειν γῆν καὶ ὕδωρ, ὅτι ἐξελεύσομαι ἐν θυμῷ μου ἐπ᾽ αὐτούς καὶ καλύψω πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς ἐν τοῖς ποσὶν τῆς δυνάμεώς μου καὶ δώσω αὐτούς εἰς διαρπαγὴν αὐτοῖς,
8 καὶ οἱ τραυματῖαι αὐτῶν πληρώσουσιν τὰς φάραγγας αὐτῶν, καὶ πᾶς χειμάρρου καὶ ποταμὸς ἐπικλύζων τοῖς νεκροῖς αὐτῶν πληρωθ᾽σεται.
9 καὶ ἄξω τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν ἐπὶ τὰ ἄκρα πάσης τῆς γῆς.
10 σὺ δὲ ἐξελθὼν προκαταλ᾽μψη μοι πᾶν ὄριον αὐτῶν, καὶ ἐκδώσουσίν σοι ἑαυτούς, καὶ διατηρ᾽σεις ἐμοὶ αὐτούς εἰς ἡμέραν ἐλεγμοῦ αὐτῶν.
11 ἐπὶ δὲ τοὺς ἀπειθοῦντας οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς σου τοῦ δοῦναι αὐτούς εἰς φόνον καὶ ἀρπαγὴν ἐν πάσῃ τῇ γῆ σου.
12 ὅτι ζῶν ἐγὼ καὶ τὸ κράτος τῆς βασιλείας μου, λελάληκα καὶ ποι᾽σω ταῦτα ἐν χειρὶ μου.
13 καὶ σὺ δὲ οὐ παραβ᾽ση ἔν τι τῶν ῥημάτων τοῦ κυρίου σου, ἀλλὰ ἐπιτελῶν ἐπιτελέσεις καθότι προστέταχά σοι, καὶ οὐ μακρυνεῖς τοῦ ποιῆσαι αὐτά.
14 καὶ ἐξῆλθεν Ολοφέρνης ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ ἐκάλεσεν πάντας τοὺς δυνάστας καὶ τοὺς στρατηγούς καὶ ἐπιστάτας τῆς δυνάμεως Ἀσσυρῶν
15 καὶ ἠρίθμησεν ἐκλεκτοὺς ἄνδρας εἰς παράταξιν, καθότι ἐκέλευσεν αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ, εἰς μυριάδας δέκα δύο καὶ ἵππεις τοξότας μυρίους δισχιλίους,
16 καὶ διέταξεν αὐτούς ὄν τρόπον πολέμου πλήθος συντάσσεται.
17 καὶ ἔλαβεν καμ᾽λους καὶ ὄνους καὶ ἡμίονους εἰς τὴν ἀπαρτίαν αὐτῶν, πλήθος πολὺ σφόδρα, καὶ πρόβατα καὶ βόας καὶ αἴγας εἰς τὴν παρασκευὴν αὐτῶν, ὧν οὐκ ἦν ἀριθμὸς,
18 καὶ ἐπισιτισμὸν παντὶ ἀνδρὶ εἰς πλήθος καὶ χρυσίον καὶ ἀργύριον ἐξ οἴκου βασιλέως πολὺ σφόδρα.
19 καὶ ἐξῆλθεν αὐτὸς καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ εἰς πορείαν τοῦ προελθεῖν βασιλέως Ναβουχοδοноσορ καὶ καλύψαι πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς πρὸς δυσμαῖς ἐν ἄρμασι καὶ ἵππευσι καὶ πεζοῖς ἐπιλέκτοις αὐτῶν.
20 καὶ πολλὸς ὁ ἐπίμικτος ὡς ἄκρις συνεξῆλθον αὐτοῖς καὶ ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς, οὐ γὰρ ἦν ἀριθμὸς ἀπὸ πλ᾽θους αὐτῶν.
21 καὶ ἀπῆλθον ἐκ Νινευῆ ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πεδίου Βεκτιλεθ καὶ ἐπεστρατοπέδευσαν ἀπὸ Βεκτιλεθ πλησίον τοῦ ὄρους τοῦ ἐπ᾽ ἀριστερᾷ τῆς ἄνω Κιλικίας.
22 καὶ ἔλαβεν πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτοῦ, τοὺς πεζοὺς καὶ τοὺς ἵππεις καὶ τὰ ἄρματα αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν ὀρειν᾽ν.

23 και διέκοψεν τὸ Φουδ και Λουδ και ἐπρονόμεισεν υἱοὺς πάντας Ρασσις και υἱοὺς Ισμαηλ τοὺς κατὰ πρόσωπον τῆς ἐρ'μου πρὸς νότον τῆς Χελεων.

24 και παρήλθεν τὸν Εὐφράτην και διήλθεν τὴν Μεσοποταμίαν και κατέσκαψεν πάσας τὰς πόλεις τὰς ὑψηλὰς τὰς ἐπὶ τοῦ χειμάρρου Αβρωνα ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ θάλασσαν.

25 και κατελάβετο τὰ ὅρια τῆς Κιλικίας και κατέκοψε πάντας τοὺς ἀντιστάντας αὐτῷ και ἦλθεν ἕως ὁρίων Ιαφεθ τὰ πρὸς νότον κατὰ πρόσωπον τῆς Ἀραβίας.

26 και ἐκύκλωσεν πάντας τοὺς υἱοὺς Μαδιαμ και ἐνέπρησεν τὰ σκηνώματα αὐτῶν και ἐπρονόμεισεν τὰς μάνδρας αὐτῶν.

27 και κατέβη εἰς πεδῖον Δαμασκού ἐν ἡμέραις θερισμοῦ πυρῶν και ἐνέπρησεν πάντας τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν και τὰ ποίμνια και τὰ βουκόλια ἔδωκεν εἰς ἀφανισμόν και τὰς πόλεις αὐτῶν ἐσκόλευσεν και τὰ πεδία αὐτῶν ἐξελίκμησεν και ἐπάταξεν πάντας τοὺς νεανίσκους αὐτῶν ἐν στόματι ῥομφαίας.

28 και ἐπέπεσεν φόβος και τρόμος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν παραλίαν τοὺς ὄντας ἐν Σιδῶνι και ἐν Τύρῳ και τοὺς κατοικοῦντας Σουρ και Οκινα και πάντας τοὺς κατοικοῦντας Ιεμναν, και οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀζώτῳ και Ἀσκαλῶνι ἐφοβ'θησαν αὐτὸν σφόδρα.

Giuditta 3

1 και ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν ἀγγέλους λόγοις εἰρηνικοῖς λέγοντες

2 Ἰδοὺ ἡμεῖς οἱ παῖδες Ναβουχοδονοσορ βασιλέως μεγάλου παρακείμεθα ἐνώπιόν σου, χρήσαι ἡμῖν καθὼς ἀρεστόν ἐστιν τῷ προσώπῳ σου·

3 ἰδοὺ αἱ ἐπαύλεις ἡμῶν και πᾶς τόπος ἡμῶν και πᾶν πεδῖον πυρῶν και τὰ ποίμνια και τὰ βουκόλια και πάσαι αἱ μάνδραι τῶν σκηνῶν ἡμῶν παράκεινται πρὸ προσώπου σου, χρήσαι καθὼς ἂν ἀρέσκη σοι·

4 ἰδοὺ και αἱ πόλεις ἡμῶν και οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐταῖς δοῦλοι σοί εἰσιν, ἐλθὼν ἀπάντησον αὐταῖς ὡς ἐστιν ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου.

5 και παρεγένοντο οἱ ἄνδρες πρὸς Ολοφέρην και ἀπ'ᾠγγειλαν αὐτῷ κατὰ τὰ ῥ'ματα ταῦτα.

6 και κατέβη ἐπὶ τὴν παραλίαν αὐτὸς και ἡ δύναμις αὐτοῦ και ἐφρούρωσε τὰς πόλεις τὰς ὑψηλὰς και ἔλαβεν ἐξ αὐτῶν εἰς συμμαχίαν ἄνδρας ἐπιλέκτους·

7 και ἐδέξαντο αὐτὸν αὐτοὶ και πᾶσα ἡ περιχωρος αὐτῶν μετὰ στεφάνων και χορῶν και τυμπάνων.

8 και κατέσκαψεν πάντα τὰ ὅρια αὐτῶν και τὰ ἄλση αὐτῶν ἐξέκοψεν, και ἦν δεδομένον αὐτῷ ἐξολεθρεῦσαι πάντας τοὺς θεοὺς τῆς γῆς, ὅπως αὐτῷ μόνῳ τῷ Ναβουχοδονοσορ λατρεύσωσι πάντα τὰ ἔθνη, και πάσαι αἱ γλῶσσαι και αἱ φυλαὶ αὐτῶν ἐπικαλέσονται αὐτὸν εἰς θεόν.

9 και ἦλθεν κατὰ πρόσωπον Εσδρηλων πλησίον τῆς Δωταίας, ἣ ἐστιν ἀπέναντι τοῦ πρίονος τοῦ μεγάλου τῆς Ιουδαίας,

10 και κατεστρατοπέδευσεν ἀνὰ μέσον Γαιβαι και Σκυθῶν πόλεως, και ἦν ἐκεῖ μῆνα ἡμερῶν εἰς τὸ συλλέξει πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Giuditta 4

1 Καὶ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ Ιουδαίᾳ πάντα, ὅσα ἐποίησεν Ολοφέρνης τοῖς ἔθνεσιν ὁ ἀρχιστράτηγος Ναβουχοδονοσορ βασιλέως Ἀσσυρίων, και ὃν τρόπον ἐσκόλευσεν πάντα τὰ ἱερὰ αὐτῶν και ἔδωκεν αὐτὰ εἰς ἀφανισμόν,

2 και ἐφοβ'θησαν σφόδρα σφόδρα ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ και ἐφοβ'θησαν σφόδρα σφόδρα ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ και ἐταράχθησαν.

3 ὅτι προσφάτως ἦσαν ἀναβηκότες ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας, και νεωστὶ πᾶς ὁ λαὸς συνελέεκτο τῆς Ιουδαίας, και τὰ σκεύη και τὸ θυσιαστ'ριον και ὁ οἶκος ἐκ τῆς βεβηλώσεως ἡγιασμένα ἦν.

4 και ἀπέστειλαν εἰς πᾶν ὄριον Σαμαρείας και Κωνα και Βαιθωραν και Βελμειν και Ιεριχω και εἰς Χωβα και Αισωρα και τὸν αὐλῶνα Σαλημ

5 και προκατελάβοντο πάσας τὰς κορυφὰς τῶν ὄρεων τῶν ὑψηλῶν και ἐτείχισαν τὰς ἐν αὐτοῖς κώμας και παρέθεντο εἰς ἐπισιτισμὸν εἰς παρασκευὴν πολέμου, ὅτι προσφάτως ἦν τὰ πεδία αὐτῶν θεηρισμένα.

6 και ἔγραψεν Ιωακὶμ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, ὃς ἦν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν Ιερουσαλημ, τοῖς κατοικοῦσι Βαιτυλουα και Βαιτομεσθαμ, ἣ ἐστιν ἀπέναντι Εσδρηλων κατὰ πρόσωπον τοῦ πεδίου τοῦ πλησίον Δωθαίμ,

7 λέγων διακατασχεῖν τὰς ἀναβάσεις τῆς ὄρεινῆς, ὅτι δι' αὐτῶν ἦν ἡ εἰσοδος εἰς τὴν Ιουδαίαν, και ἦν εὐχερῶς διακωλύσαι αὐτοὺς προσβαίνοντας στενῆς τῆς προσβάσεως οὔσης ἐπ' ἄνδρας τοὺς πάντας δύο.

8 και ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ καθὰ συνέταξεν αὐτοῖς Ιωακὶμ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας και ἡ γερουσία παντὸς δ'μου Ισραηλ, οἱ ἐκάθηντο ἐν Ιερουσαλημ.

9 και ἀνεβόησαν πᾶς ἄνηρ Ισραηλ πρὸς τὸν θεὸν ἐν ἐκτενεῖα μεγάλῃ και ἐταπεινώσαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν ἐκτενεῖα μεγάλῃ.

10 αὐτοὶ και αἱ γυναῖκες αὐτῶν και τὰ ν'πια αὐτῶν και τὰ κτ'νη αὐτῶν και πᾶς πάροικος και μισθωτὸς και ἀργυρῶνητος αὐτῶν ἐπέθεντο σάκκους ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν.

11 και πᾶς ἄνηρ Ισραηλ και γυνὴ και τὰ παιδιά οἱ κατοικοῦντες ἐν Ιερουσαλημ ἔπεσον κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ και ἐσποδώσαντο τὰς κεφαλὰς αὐτῶν και ἐξέτειναν τοὺς σάκκους αὐτῶν κατὰ πρόσωπον κυρίου·

12 και τὸ θυσιαστ'ριον σάκκῳ περιέβαλον και ἐβόησαν πρὸς τὸν θεὸν Ισραηλ ὁμοθυμαδὸν ἐκτενωσ' τοῦ μὴ δοῦναι εἰς διαρπαγὴν τὰ ν'πια αὐτῶν και τὰς γυναῖκας εἰς προνομήν και τὰς πόλεις τῆς κληρονομίας αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν και τὰ ἅγια εἰς βεβ'λωσιν και ὄνειδισμόν ἐπίχαρμα τοῖς ἔθνεσιν.

13 και εἰσ'κουσεν κύριος τῆς φωνῆς αὐτῶν και εἰσεῖδεν τὴν θλίψιν αὐτῶν· και ἦν ὁ λαὸς νηστεύων ἡμέρας πλείους ἐν πάσῃ τῇ Ιουδαίᾳ και Ιερουσαλημ κατὰ πρόσωπον τῶν ἁγίων κυρίου παντοκράτορος.

14 και Ιωακὶμ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας και πάντες οἱ παρεστηκότες ἐνώπιον κυρίου ἱερεῖς και οἱ λειτουργοῦντες κυρίῳ σάκκους περιεζωσμένοι τὰς ὀσφύας αὐτῶν προσέφερον τὴν ὀλοκαύτωσιν τοῦ ἐνδελειχισμοῦ και τὰς εὐχὰς και τὰ ἐκούσια δόματα τοῦ λαοῦ,

15 και ἦν σποδὸς ἐπὶ τὰς κιδάρεις αὐτῶν, και ἐβόων πρὸς κύριον ἐκ πάσης δυνάμεως εἰς ἀγαθὸν ἐπισκέψασθαι πᾶν οἶκον Ισραηλ.

Giuditta 5

1 Καὶ ἀνηγγέλη Ολοφέρνῃ ἀρχιστρατ'γῳ δυνάμεως Ἀσσυρῶν διότι οἱ υἱοὶ Ισραηλ παρεσκευάσαντο εἰς πόλεμον και τὰς διόδους τῆς ὄρεινῆς συνέκλεισαν και ἐτείχισαν πᾶσαν κορυφὴν ὄρους ὑψηλοῦ και ἔθηκαν ἐν τοῖς πεδίοις σκάνδαλα.

2 και ὠργίσθη θυμῷ σφόδρα και ἐκάλεσεν πάντας τοὺς ἄρχοντας Μωαβ και τοὺς στρατηγούς Ἀμμων και πάντας σατράπας τῆς παραλίας

3 και εἶπεν αὐτοῖς Ἀναγγεῖλατε δ' μοι, υἱοὶ Χανααν, τίς ὁ λαὸς οὗτος ὁ καθ' ἑμὸν ἐν τῇ ὄρεινῃ, και τίνες αἱ κατοικοῦσιν πόλεις, και τὸ πλῆθος τῆς δυνάμεως αὐτῶν, και ἐν τίνι τὸ κράτος αὐτῶν και ἡ ἰσχύς αὐτῶν, και τίς ἀνέστηκεν ἐπ' αὐτῶν βασιλεὺς ἡγούμενος στρατιᾶς αὐτῶν,

4 καὶ διὰ τί κατενωτίσαντο τοῦ μὴ ἔλθειν εἰς ἀπάντησίν μοι παρὰ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν δυσμαίς.

5 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Αχιωρ ὁ ἠγούμενος πάντων υἰῶν Αμμων Ἀκουσάτω δὴ λόγον ὁ κύριός μου ἐκ στόματος τοῦ δούλου σου, καὶ ἀναγγεῶ σοι τὴν ἀλ᾽θειαν περὶ τοῦ λαοῦ τούτου, ὃς κατοικεῖ τὴν ὄρεινὴν ταύτην, πλησίον σοῦ οἰκοῦντος, καὶ οὐκ ἐξελεύσεται ψεῦδος ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δούλου σου.

6 ὁ λαὸς οὗτός εἰσιν ἀπόγονοι Χαλδαίων.

7 καὶ παρώκησαν τὸ πρότερον ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, ὅτι οὐκ ἐβουλᾴθησαν ἀκολουθήσαι τοῖς θεοῖς τῶν πατέρων αὐτῶν, οἱ ἐγένοντο ἐν γῇ Χαλδαίων.

8 καὶ ἐξέβησαν ἐξ ὁδοῦ τῶν γονέων αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, θεῷ ᾧ ἐπέγνωσαν, καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου τῶν θεῶν αὐτῶν, καὶ ἔφυγον εἰς Μεσοποταμίαν καὶ παρώκησαν ἐκεῖ ἡμέρας πολλὰς.

9 καὶ εἶπεν ὁ θεὸς αὐτῶν ἐξελεῖν ἐκ τῆς παροικίας αὐτῶν καὶ πορευθῆναι εἰς γῆν Χανααν, καὶ κατώκησαν ἐκεῖ καὶ ἐπληθύνθησαν χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ καὶ ἐν κτ᾽νεσιν πολλοῖς σφόδρα.

10 καὶ κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον, ἐκάλυπεν γὰρ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς Χανααν λιμός, καὶ παρώκησαν ἐκεῖ μέχρις οὗ διετράφησαν· καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ εἰς πλήθος πολὺ, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τοῦ γένους αὐτῶν.

11 καὶ ἐπανεστῆ αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ κατεσοφίσατο αὐτοὺς ἐν πόνῳ καὶ πλίνθῳ, ἐταπείνωσαν αὐτοὺς καὶ ἔθεντο αὐτοὺς εἰς δούλους.

12 καὶ ἀνεβόησαν πρὸς τὸν θεὸν αὐτῶν, καὶ ἐπάταξεν πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου πληγαῖς, ἐν αἷς οὐκ ἦν ἴασις· καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ προσώπου αὐτῶν.

13 καὶ κατεξ᾽ρανεν ὁ θεὸς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἔμπροσθεν αὐτῶν

14 καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν τοῦ Σινα καὶ Καδης Βαρνη· καὶ ἐξέβαλον πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ ἐρ᾽μῳ

15 καὶ ᾤκησαν ἐν γῇ Αμορραίων καὶ πάντας τοὺς Εσεβωνίτας ἐξώλεθρευσαν ἐν τῇ ἰσχύι αὐτῶν. καὶ διαβάντες τὸν Ἰορδάνην ἐκκληρονόμησαν πᾶσαν τὴν ὄρεινὴν

16 καὶ ἐξέβαλον ἐκ προσώπου αὐτῶν τὸν Χανααῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον καὶ τὸν Συχημ καὶ πάντας τοὺς Γεργεσαίους καὶ κατώκησαν ἐν αὐτῇ ἡμέρας πολλὰς.

17 καὶ ἕως οὐχ ἤμαρτον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ αὐτῶν, ἦν μετ' αὐτῶν τὰ ἀγαθὰ, ὅτι θεὸς μισῶν ἀδικίαν μετ' αὐτῶν ἔστιν.

18 ὅτε δὲ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, ἧς διέθετο αὐτοῖς, ἐξώλεθρευθήσαν ἐν πολλοῖς πολέμοις ἐπὶ πολὺ σφόδρα καὶ ἠχμαλωτεύθησαν εἰς γῆν οὐκ ἰδίαν, καὶ ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ αὐτῶν ἐγεν᾽θη εἰς ἔδαφος, καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν ἐκρατ᾽θησαν ὑπὸ τῶν ὑπεναντίων.

19 καὶ νῦν ἐπιστρέψαντες ἐπὶ τὸν θεὸν αὐτῶν ἀνέβησαν ἐκ τῆς διασποράς, οὗ διεσπάρησαν ἐκεῖ, καὶ κατέσχον τὴν Ἰερουσαλημ, οὗ τὸ ἀγίασμα αὐτῶν, καὶ κατωκίσθησαν ἐν τῇ ὄρεινῃ, ὅτι ἦν ἔρημος.

20 καὶ νῦν, δέσποτα κύριε, εἰ μὲν ἔστιν ἀγνόημα ἐν τῷ λαῷ τούτῳ καὶ ἁμαρτάνουσιν εἰς τὸν θεὸν αὐτῶν καὶ ἐπισκεψόμεθα ὅτι ἔστιν ἐν αὐτοῖς σκάνδαλον τοῦτο, καὶ ἀναβησόμεθα καὶ ἐκπολεμῶμεν αὐτούς·

21 εἰ δ' οὐκ ἔστιν ἀνομία ἐν τῷ ἔθνει αὐτῶν, παρελθέτω δὴ ὁ κύριός μου, μ᾽ποτε ὑπερασπίσῃ ὁ κύριος αὐτῶν καὶ ὁ θεὸς αὐτῶν ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ ἐσόμεθα εἰς ὄνειδισμόν ἐναντίον πάσης τῆς γῆς.

22 καὶ ἐγένετο ὡς ἐπαύσατο Αχιωρ λαλῶν τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἐγόγγυσεν πᾶς ὁ λαὸς ὁ κυκλῶν τὴν σκηνὴν καὶ περιεστῆ, καὶ εἶπαν οἱ μεγιστάνες Ολοφέρνηου καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν παραλίαν καὶ τὴν Μωαβ συγκόμει αὐτόν

23 Οὐ γὰρ φοβηθήσόμεθα ἀπὸ υἰῶν Ἰσραηλ, ἰδοὺ γὰρ λαὸς ἐν ᾧ οὐκ ἔστιν δύναμις οὐδὲ κράτος εἰς παράταξιν ἰσχυράν·

24 διὸ δὴ ἀναβησόμεθα, καὶ ἔσονται εἰς κατάβρωσιν πάσης τῆς στρατιάς σου, δέσποτα Ολοφέρνη.

Giuditta 6

1 καὶ ὡς κατέπαυσεν ὁ θόρυβος τῶν ἀνδρῶν τῶν κύκλω τῆς συνεδρίας, καὶ εἶπεν Ολοφέρνης ἀρχιστράτηγος δυνάμεως Ασσουρ πρὸς Αχιωρ ἐναντίον παντὸς τοῦ δ᾽μου ἀλλοφύλων καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Μωαβ

2 Καὶ τίς εἶ σὺ, Αχιωρ καὶ οἱ μισθωτοὶ τοῦ Ἐφραιμ, ὅτι ἐπροφ᾽τεύσας ἐν ἡμῖν καθὼς σ᾽μερον καὶ εἶπας τὸ γένος Ἰσραηλ μὴ πολεμῆσαι, ὅτι ὁ θεὸς αὐτῶν ὑπερασπιεῖ αὐτῶν; καὶ τίς θεὸς εἰ μὴ Ναβουχοδοноσορ; οὗτος ἀποστελεῖ τὸ κράτος αὐτοῦ καὶ ἐξολεθρευεῖ αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, καὶ οὐ ρύσεται αὐτοὺς ὁ θεὸς αὐτῶν·

3 ἀλλ᾽ ἡμεῖς οἱ δοῦλοι αὐτοῦ πατάξομεν αὐτοὺς ὡς ἄνθρωπον ἕνα, καὶ οὐχ ὑποστ᾽σονται τὸ κράτος τῶν ἵππων ἡμῶν.

4 κατακάσομεν γὰρ αὐτοὺς ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ ὄρη αὐτῶν μεθυσθ᾽σεται ἐν τῷ αἵματι αὐτῶν, καὶ τὰ πεδία αὐτῶν πληρωθ᾽σεται τῶν νεκρῶν αὐτῶν, καὶ οὐκ ἀντιστ᾽σεται τὸ ἴχνος τῶν ποδῶν αὐτῶν κατὰ πρόσωπον ἡμῶν, ἀλλὰ ἀπωλεία ἀπολοῦνται, λέγει ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδοноσορ ὁ κύριος πάσης τῆς γῆς· εἶπεν γάρ, οὐ ματαιωθ᾽σεται τὰ ῥ᾽ματα τῶν λόγων αὐτοῦ.

5 σὺ δέ, Αχιωρ μισθωτὴ τοῦ Αμμων, ὃς ἐλάλησας τοὺς λόγους τούτους ἐν ἡμέρᾳ ἀδικίας σου, οὐκ ὄψει ἔτι τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης, ἕως οὗ ἐκδικ᾽σω τὸ γένος τῶν ἐξ Αἰγύπτου·

6 καὶ τότε διελεύσεται ὁ σίδηρος τῆς στρατιάς μου καὶ ὁ λαὸς τῶν θεραπόντων μου τὰς πλευράς σου, καὶ πεσῆ ἐν τοῖς τραυματίαις αὐτῶν, ὅταν ἐπιστρέψω.

7 καὶ ἀποκαταστ᾽σουσίν σε οἱ δοῦλοί μου εἰς τὴν ὄρεινὴν καὶ θ᾽σουσίν σε ἐν μιᾷ τῶν πόλεων τῶν ἀναβάσεων,

8 καὶ οὐκ ἀπολῆ ἕως οὗ ἐξολεθρευθῆς μετ' αὐτῶν.

9 καὶ εἴπερ ἐλπίζεις τῇ καρδίᾳ σου ὅτι οὐ συλληφθ᾽σονται, μὴ συμπεσέτω σου τὸ πρόσωπον· ἐλάλησα, καὶ οὐδὲν διαπεσεῖται τῶν ῥημάτων μου.

10 καὶ προσέταξεν Ολοφέρνης τοῖς δούλοις αὐτοῦ, οἱ ἦσαν παρεστηκότες ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ, συλλαβεῖν τὸν Αχιωρ καὶ ἀποκαταστήσαι αὐτὸν εἰς Βαιτυλουα καὶ παραδοῦναι εἰς χεῖρας υἰῶν Ἰσραηλ.

11 καὶ συνέλαβον αὐτὸν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τὸ πεδίον καὶ ἀπῆραν ἐκ μέσου τῆς πεδινῆς εἰς τὴν ὄρεινὴν καὶ παρεγένοντο ἐπὶ τὰς πηγὰς, αἱ ἦσαν ὑποκάτω Βαιτυλουα.

12 καὶ ὡς εἶδαν αὐτοὺς οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, ἀνέλαβον τὰ ὅπλα αὐτῶν καὶ ἀπῆλθον ἔξω τῆς πόλεως ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, καὶ πᾶς ἀνὴρ σφενδον᾽της διεκράτησαν τὴν ἀνάβασιν αὐτῶν καὶ ἔβαλλον ἐν λίθοις ἐπ' αὐτούς.

13 καὶ ὑποδύσαντες ὑποκάτω τοῦ ὄρους ἔδησαν τὸν Αχιωρ καὶ ἀφήκαν ἐρριμμένον ὑπὸ τὴν ρίζαν τοῦ ὄρους καὶ ἀπώχοντο πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν.

14 καταβάντες δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐκ τῆς πόλεως αὐτῶν ἐπέστησαν αὐτῷ καὶ λῦσαντες αὐτὸν ἀπ᾽γαγον εἰς τὴν Βαιτυλουα καὶ κατέστησαν αὐτὸν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας τῆς πόλεως αὐτῶν,

15 οἱ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, Οζίας ὁ τοῦ Μιχα ἐκ τῆς φυλῆς Συμεων καὶ Χαβρις ὁ τοῦ Γοθονιηλ καὶ Χαρμῖς υἱὸς Μελχιηλ.

16 καὶ συνεκάλεσαν πάντας τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως, καὶ συνέδραμον πᾶς νεανίσκος αὐτῶν καὶ αἱ γυναῖκες εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἔστησαν τὸν Αχιωρ ἐν μέσῳ παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτῶν, καὶ ἐπρώτησεν αὐτὸν Οζίας τὸ συμβεβηκός.

17 καὶ ἀποκριθεὶς ἀπ' ἄγγελον αὐτοῖς τὰ ῥήματα τῆς συνεδρίας Ολοφέρνηου καὶ πάντα τὰ ῥήματα, ὅσα ἐλάλησεν ἐν μέσῳ τῶν ἄρχόντων υἱῶν Ἀσσοῦρ, καὶ ὅσα ἐμεγαλορρημόνησεν Ολοφέρνης εἰς τὸν οἶκον Ἰσραηλ.
18 καὶ πεσόντες ὁ λαὸς προσεκύνησαν τῷ θεῷ καὶ ἐβόησαν λέγοντες
19 Κύριε ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ, κάτιδε ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν καὶ ἐλέησον τὴν ταπεινώσιν τοῦ γένους ἡμῶν καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῶν ἡγιασμένων σοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.
20 καὶ παρεκάλεσαν τὸν Ἀχιωρ καὶ ἐπήνεσαν αὐτὸν σφόδρα,
21 καὶ παρέλαβεν αὐτὸν Οζίας ἐκ τῆς ἐκκλησίας εἰς οἶκον αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν πότον τοῖς πρεσβυτέροις, καὶ ἐπεκαλέσαντο τὸν θεὸν Ἰσραηλ εἰς βοῴθειαν ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην.

Giuditta 7

1 Τῇ δὲ ἐπαύριον παρ' ἄγγελον Ολοφέρνης πάση τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ καὶ παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ, οἱ παρεγένοντο ἐπὶ τὴν συμμαχίαν αὐτοῦ, ἀναζευγνύειν ἐπὶ Βαιτυλουα καὶ τὰς ἀναβάσεις τῆς ὀρεινῆς προκαταλαμβάνεσθαι καὶ ποιεῖν πόλεμον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ.
2 καὶ ἀνέζευξεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πᾶς ἀνὴρ δυνατὸς αὐτῶν· καὶ ἡ δύναμις αὐτῶν ἀνδρῶν πολεμιστῶν χιλιάδες πεζῶν ἑκατὸν ἑβδομῶντα καὶ ἵππεων χιλιάδες δέκα δύο χωρὶς τῆς ἀποσκευῆς καὶ τῶν ἀνδρῶν, οἱ ἦσαν πεζοὶ ἐν αὐτοῖς, πλήθος πολὺ σφόδρα.
3 καὶ παρενέβαλον ἐν τῷ αὐλῶνι πλησίον Βαιτυλουα ἐπὶ τῆς πηγῆς καὶ παρέτειναν εἰς εὐρος ἐπὶ Δωθαίμ ἕως Βελβαιμ καὶ εἰς μήκος ἀπὸ Βαιτυλουα ἕως Κυαμωνος, ἡ ἔστιν ἀπέναντι τοῦ Ἐσδρηλων.
4 οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραηλ, ὡς εἶδον αὐτῶν τὸ πλῆθος, ἐταράχθησαν σφόδρα καὶ εἶπαν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ Νῦν ἐκλείξουσιν οὗτοι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς πάσης, καὶ οὔτε τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ οὔτε αἱ φάραγγες οὔτε οἱ βουνοὶ ὑποστῶσονται τὸ βῆρος αὐτῶν.
5 καὶ ἀναλαβόντες ἕκαστος τὰ σκευὴ τὰ πολεμικὰ αὐτῶν καὶ ἀνακαύσαντες πυρᾶς ἐπὶ τοὺς πύργους αὐτῶν ἔμενον φυλάσσοντες ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην.
6 τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ ἐξῆραγεν Ολοφέρνης πᾶσαν τὴν ἵππον αὐτοῦ κατὰ πρόσωπον τῶν υἱῶν Ἰσραηλ, οἱ ἦσαν ἐν Βαιτυλουα,
7 καὶ ἐπεσκέψατο τὰς ἀναβάσεις τῆς πόλεως αὐτῶν καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων ἐφώδευσεν καὶ προκατελάβετο αὐτάς καὶ ἐπέστησεν αὐταῖς παρεμβολὰς ἀνδρῶν πολεμιστῶν, καὶ αὐτὸς ἀνέζευξεν εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ.
8 καὶ προσελθόντες αὐτῷ πάντες ἄρχοντες υἱῶν Ἡσαυ καὶ πάντες οἱ ἡγούμενοι τοῦ λαοῦ Μωαβ καὶ οἱ στρατηγοὶ τῆς παραλίας εἶπαν
9 Ἀκουσάτω δὴ λόγον ὁ δεσπότης ἡμῶν, ἵνα μὴ γένηται θραῦσμα ἐν τῇ δυνάμει σου.
10 ὁ γὰρ λαὸς οὗτος τῶν υἱῶν Ἰσραηλ οὐ πέποιθαν ἐπὶ τοῖς δόρασιν αὐτῶν, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ὕψεσι τῶν ὀρέων, ἐν οἷς αὐτοὶ ἐνοικοῦσιν ἐν αὐτοῖς· οὐ γὰρ ἔστιν εὐχερὲς προσβῆναι ταῖς κορυφαῖς τῶν ὀρέων αὐτῶν.
11 καὶ νῦν, δέσποτα, μὴ πολέμει πρὸς αὐτούς καθὼς γίνεται πόλεμος παρατάξεως, καὶ οὐ πεσεῖται ἐκ τοῦ λαοῦ σου ἀνὴρ εἰς.
12 ἀνάμεινον ἐπὶ τῆς παρεμβολῆς σου διαφυλάσσων πάντα ἄνδρα ἐκ τῆς δυνάμεώς σου, καὶ ἐπικρατησάτωσαν οἱ παῖδες σου τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος, ἡ ἐκπορεύεται ἐκ τῆς ρίζης τοῦ ὄρους,
13 διότι ἐκείθεν ὑδρεύονται πάντες οἱ κατοικοῦντες Βαιτυλουα, καὶ ἀνελεῖ αὐτούς ἡ δίψα, καὶ ἐκδώσουσι τὴν πόλιν αὐτῶν· καὶ ἡμεῖς καὶ ὁ λαὸς ἡμῶν ἀναβησόμεθα ἐπὶ τὰς πλησίον κορυφὰς τῶν ὀρέων καὶ παρεμβαλοῦμεν ἐπ' αὐταῖς εἰς προφυλακὴν τοῦ μὴ ἐξελεῖν ἐκ τῆς πόλεως ἄνδρα ἕνα.

14 καὶ τακῶσονται ἐν τῷ λιμῷ αὐτοὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ πρὶν ἔλθειν τὴν ῥομφαίαν ἐπ' αὐτούς καταστρωθῶσονται ἐν ταῖς πλατείαις τῆς οἰκῆσεως αὐτῶν.
15 καὶ ἀνταποδώσεις αὐτοῖς ἀνταπόδομα πονηρὸν ἀνθ' ὧν ἔστασιασαν καὶ οὐκ ἀπ' νησαν τῷ προσώπῳ σου ἐν εἰρήνῃ.
16 καὶ ἤρεσαν οἱ λόγοι αὐτῶν ἐνώπιον Ολοφέρνηου καὶ ἐνώπιον πάντων τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ συνέταξε ποιεῖν καθὰ ἐλάλησεν.
17 καὶ ἀπήρην παρεμβολὴ υἱῶν Ἀμμων καὶ μετ' αὐτῶν χιλιάδες πέντε υἱῶν Ἀσσοῦρ καὶ παρενέβαλον ἐν τῷ αὐλῶνι καὶ προκατελάβοντο τὰ ὕδατα καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων τῶν υἱῶν Ἰσραηλ.
18 καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἡσαυ καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμων καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ὀρεινῇ ἀπέναντι Δωθαίμ. καὶ ἀπέστειλαν ἐξ αὐτῶν πρὸς νότον καὶ ἀπληλιώτην ἀπέναντι Εγρεβηλ, ἡ ἔστιν πλησίον Χους, ἡ ἔστιν ἐπὶ τοῦ χειμάρρου Μοχμουρ. καὶ ἡ λοιπὴ στρατιὰ τῶν Ἀσσυρίων παρενέβαλον ἐν τῷ πεδίῳ καὶ ἐκάλυψαν πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, καὶ αἱ σκηναὶ καὶ αἱ ἀπαρτίαι αὐτῶν κατεστρατοπέδευσαν ἐν ὄχλῳ πολλῷ καὶ ἦσαν εἰς πλῆθος πολὺ σφόδρα.
19 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἀνεβόησαν πρὸς κύριον θεὸν αὐτῶν, ὅτι ὠλιγοψύχησεν τὸ πνεῦμα αὐτῶν, ὅτι ἐκύκλωσαν πάντες οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν καὶ οὐκ ἦν διαφυγεῖν ἐκ μέσου αὐτῶν.
20 καὶ ἔμεινεν κύκλῳ αὐτῶν πᾶσα παρεμβολὴ Ἀσσοῦρ, οἱ πεζοὶ καὶ ἄρματα καὶ οἱ ἵπποι αὐτῶν, ἡμέρας τριάκοντα τέσσαρας. καὶ ἐξέλιπεν πάντας τοὺς κατοικοῦντας Βαιτυλουα πάντα τὰ ἄγγεῖα αὐτῶν τῶν ὑδάτων,
21 καὶ οἱ λάκκοι ἐξεκενούοντο, καὶ οὐκ εἶχον πιεῖν εἰς πλησμονὴν ὕδωρ ἡμέραν μίαν, ὅτι ἐν μέτρῳ ἐδίδοσαν αὐτοῖς πιεῖν.
22 καὶ ἠθύμησεν τὰ νῦπια αὐτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες καὶ οἱ νεανίσκοι ἐξέλιπον ἀπὸ τῆς δίψης καὶ ἐπιπτον ἐν ταῖς πλατείαις τῆς πόλεως καὶ ἐν ταῖς διόδοις τῶν πυλῶν, καὶ οὐκ ἦν κραταίωσις ἔτι ἐν αὐτοῖς.
23 καὶ ἐπισυνῆχθησαν πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Οζιαν καὶ τοὺς ἄρχοντας τῆς πόλεως, οἱ νεανίσκοι καὶ αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παιδία, καὶ ἀνεβόησαν φωνῇ μεγάλη καὶ εἶπαν ἐναντίον πάντων τῶν πρεσβυτέρων
24 Κρίναι ὁ θεὸς ἀνά μέσον ὑμῶν καὶ ἡμῶν, ὅτι ἐποιῶσθε ἐν ἡμῖν ἀδικίαν μεγάλην οὐ λαλῶσαντες εἰρηνικὰ μετὰ υἱῶν Ἀσσοῦρ.
25 καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ὁ βοηθὸς ἡμῶν, ἀλλὰ πέπρακεν ἡμᾶς ὁ θεὸς εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν τοῦ καταστραθῆναι ἐναντίον αὐτῶν ἐν δίψῃ καὶ ἀπωλείᾳ μεγάλῃ.
26 καὶ νῦν ἐπικαλέσασθε αὐτούς καὶ ἐκδοσθε τὴν πόλιν πᾶσαν εἰς προνομὴν τῷ λαῷ Ολοφέρνηου καὶ πάσῃ τῇ δυνάμει αὐτοῦ.
27 κρείσσον γὰρ ἡμῖν γεννηθῆναι αὐτοῖς εἰς διαρπαγῶν ἐσόμεθα γὰρ εἰς δούλους, καὶ ζῶσεται ἡ ψυχὴ ἡμῶν, καὶ οὐκ ὀψόμεθα τὸν θάνατον τῶν νηπίων ἡμῶν ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν ἐκλειπούσας τὰς ψυχὰς αὐτῶν.
28 μαρτυρόμεθα ὑμῖν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ κύριον τῶν πατέρων ἡμῶν, ὃς ἐκδικεῖ ἡμᾶς κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν καὶ κατὰ τὰ ἁμαρτήματα τῶν πατέρων ἡμῶν, ἵνα μὴ ποιῶσιν κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ σήμερον.
29 καὶ ἐγένετο κλαυθμὸς μέγας ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας πάντων ὁμοθυμαδόν, καὶ ἐβόησαν πρὸς κύριον τὸν θεὸν φωνῇ μεγάλῃ.
30 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς Οζίας Θαρσεῖτε, ἀδελφοί, διακαρτερῶσμεν ἔτι πέντε ἡμέρας, ἐν αἷς ἐπιστρέψει κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, οὐ γὰρ ἐγκαταλείψει ἡμᾶς εἰς τέλος·
31 ἐὰν δὲ διέλθωσιν αὐταὶ καὶ μὴ ἔλθῃ ἐφ' ἡμᾶς βοῴθεια, ποιῶσθε κατὰ τὰ ῥήματα ὑμῶν.

32 καὶ ἐσκόρπισεν τὸν λαὸν εἰς τὴν ἑαυτοῦ παρεμβολήν, καὶ ἐπὶ τὰ τεῖχη καὶ τοὺς πύργους τῆς πόλεως αὐτῶν ἀπῆλθον καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν ἀπέστειλαν· καὶ ἦσαν ἐν ταπεινώσει πολλῇ ἐν τῇ πόλει.

Giuditta 8

1 Καὶ ἤκουσεν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις Ἰουδιθ θυγάτηρ Μερარი υἱοῦ Ὠξ υἱοῦ Ἰωσηφ υἱοῦ Οὔζιηλ υἱοῦ Ἐλκία υἱοῦ Ἀνανίου υἱοῦ Γεδεων υἱοῦ Ραφαὶν υἱοῦ Ἀχιταβ υἱοῦ Ἡλίου υἱοῦ Χελκίου υἱοῦ Ἐλιαβ υἱοῦ Ναθαναηλ υἱοῦ Σαλαμιηλ υἱοῦ Σαρασαδαὶ υἱοῦ Ἰσραηλ.

2 καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Μανασσης τῆς φυλῆς αὐτῆς καὶ τῆς πατριᾶς αὐτῆς· καὶ ἀπέθανεν ἐν ἡμέραις θερισμοῦ κριθῶν·

3 ἐπέστη γὰρ ἐπὶ τοὺς δεσμεύοντας τὰ δράγματα ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ ὁ καύσων ἦλθεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ καὶ ἐτελεύτησεν ἐν Βαιτυλοῦα τῇ πόλει αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀνά μέσον Δωθαίμ καὶ Βαλαμων.

4 καὶ ἦν Ἰουδιθ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς χηρεύουσα ἔτη τρία καὶ μῆνας τέσσαρας.

5 καὶ ἐποίησεν ἑαυτῇ σκηνὴν ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ οἴκου αὐτῆς καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν ὄσφυν αὐτῆς σάκκον, καὶ ἦν ἐπ' αὐτῆς τὰ ἱμάτια τῆς χηρεύσεως αὐτῆς.

6 καὶ ἐνῆστευε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς χηρεύσεως αὐτῆς χωρὶς προσαββάτων καὶ σαββάτων καὶ προνουμηنيῶν καὶ νουμηنيῶν καὶ ἑορτῶν καὶ χαρμοσυνῶν οἴκου Ἰσραηλ.

7 καὶ ἦν καλὴ τῷ εἶδει καὶ ὠραία τῇ ὄψει σφόδρα· καὶ ὑπελίπετο αὐτῇ Μανασσης ὁ ἀνὴρ αὐτῆς χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ παῖδας καὶ παιδίσκας καὶ κτ' ἄλλα καὶ ἀγροὺς, καὶ ἔμενεν ἐπ' αὐτῶν.

8 καὶ οὐκ ἦν ὅς ἐπ' νεγκεν αὐτῇ ῥῆμα πονηρόν, ὅτι ἐφοβεῖτο τὸν θεὸν σφόδρα.

9 καὶ ἤκουσεν τὰ ῥήματα τοῦ λαοῦ τὰ πονηρὰ ἐπὶ τὸν ἄρχοντα, ὅτι ὀλιγοψύχησαν ἐν τῇ σπάνει τῶν ὑδάτων, καὶ ἤκουσεν πάντας τοὺς λόγους Ἰουδιθ, οὓς ἐλάλησεν πρὸς αὐτοὺς Οὔζιας, ὡς ὤμοσεν αὐτοῖς παραδώσειν τὴν πόλιν μετὰ ἡμέρας πέντε τοῖς Ἀσσυριοῖς·

10 καὶ ἀποστείλασα τὴν ἄβραν αὐτῆς τὴν ἐφεστῶσαν πᾶσιν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῆς ἐκάλεσεν Χαβριν καὶ Χαρμὴν τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως αὐτῆς,

11 καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὴν, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς Ἀκούσατε δ' μου, ἄρχοντες τῶν κατοικούντων ἐν Βαιτυλοῦα· ὅτι οὐκ εὐθὺς ὁ λόγος ὑμῶν, ὃν ἐλάλησατε ἐναντίον τοῦ λαοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ ἐστ' ἔσται τὸν ὄρκον τοῦτον, ὃν ἐλάλησατε ἀνά μέσον τοῦ θεοῦ καὶ ὑμῶν καὶ εἶπατε ἐκδώσειν τὴν πόλιν τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν, ἐὰν μὴ ἐν αὐταῖς ἐπιστρέψῃ κύριος βοῦθειαν ὑμῖν.

12 καὶ νῦν τίνας ἐστὲ ὑμεῖς, οἱ ἐπειράσατε τὸν θεὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ σήμερον καὶ ἴστατε ὑπὲρ τοῦ θεοῦ ἐν μέσῳ υἱῶν ἀνθρώπων;

13 καὶ νῦν κύριον παντοκράτορα ἐξετάζετε καὶ οὐθὲν ἐπιγνώσεσθε ἕως τοῦ αἰῶνος.

14 ὅτι βάθος καρδίας ἀνθρώπου οὐχ εὗρ' ἔσται καὶ λόγους τῆς διανοίας αὐτοῦ οὐ διαλύσει· καὶ πῶς τὸν θεὸν, ὃς ἐποίησεν πάντα ταῦτα, ἐρευνᾶτε καὶ τὸν νοῦν αὐτοῦ ἐπιγνώσεσθε καὶ τὸν λογισμὸν αὐτοῦ κατανοήσετε; μηδαμῶς, ἀδελφοί, μὴ παροργίζετε κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν.

15 ὅτι ἐὰν μὴ βοῦληται ἐν ταῖς πέντε ἡμέραις βοηθῆσαι ὑμῖν, αὐτὸς ἔχει τὴν ἐξουσίαν ἐν αἷς θέλει σκεπάσαι ἡμέραις ἢ καὶ ὀλεθρεύσαι ὑμᾶς πρὸ προσώπου τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν.

16 ὑμεῖς δὲ μὴ ἐνεχυράζετε τὰς βουλὰς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, ὅτι οὐχ ὡς ἄνθρωπος ὁ θεὸς ἀπειληθῆναι οὐδ' ὡς υἱὸς ἀνθρώπου διαιετηθῆναι.

17 διόπερ ἀναμένοντες τὴν παρ' αὐτοῦ σωτηρίαν ἐπικαλεσώμεθα αὐτὸν εἰς βοῦθειαν ὑμῶν, καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς ὑμῶν, ἐὰν ἢ αὐτῷ ἀρεστόν.

18 ὅτι οὐκ ἀνέστη ἐν ταῖς γενεαῖς ὑμῶν οὐδὲ ἐστὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ σήμερον οὔτε φυλὴ οὔτε πατριὰ οὔτε δῆμος οὔτε πόλις ἐξ ὑμῶν, οἱ προσκυνοῦσι θεοῖς χειροποιήτοις, καθάπερ ἐγένετο ἐν ταῖς πρότερον ἡμέραις·

19 ὧν χάριν ἐδόθησαν εἰς ῥομφαίαν καὶ εἰς διαρπαγὴν οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ἔπεσον πτώμα μέγα ἐνώπιον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν.

20 ἡμεῖς δὲ ἕτερον θεὸν οὐκ ἔγνωμεν πλὴν αὐτοῦ· ὅθεν ἐλπίζομεν ὅτι οὐχ ὑπερόψεται ἡμᾶς οὐδ' ἀπὸ τοῦ γένους ὑμῶν.

21 ὅτι ἐν τῷ λημφθῆναι ἡμᾶς οὕτως καὶ λημφθῆσεται πᾶσα ἡ Ἰουδαία, καὶ προνομηθῆσεται τὰ ἅγια ὑμῶν, καὶ ἐκζητῆσεται τὴν βεβήλωσιν αὐτῶν ἐκ τοῦ αἵματος ὑμῶν

22 καὶ τὸν φόνον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν τῆς γῆς καὶ τὴν ἐρῆμωσιν τῆς κληρονομίας ὑμῶν ἐπιστρέφει εἰς κεφαλὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὗ ἐὰν δουλεύσωμεν ἐκεῖ, καὶ ἐσόμεθα εἰς πρόσκομμα καὶ εἰς ὄνειδος ἐναντίον τῶν κτωμένων ἡμᾶς.

23 ὅτι οὐ κατευθυνθῆσεται ἡ δουλεία ὑμῶν εἰς χάριν, ἀλλ' εἰς ἀτιμίαν θῆσεται αὐτὴν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.

24 καὶ νῦν, ἀδελφοί, ἐπιδειξώμεθα τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν, ὅτι ἐξ ὑμῶν κρέματα ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ τὰ ἅγια καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ θυσιαστῆριον ἐπεστῆρισται ἐφ' ἡμῖν.

25 παρὰ ταῦτα πάντα εὐχαριστήσωμεν κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν, ὃς πειράζει ἡμᾶς καθὰ καὶ τοὺς πατέρας ὑμῶν.

26 μνῆσθητε ὅσα ἐποίησεν μετὰ Ἀβραάμ καὶ ὅσα ἐπείρασεν τὸν Ἰσαακ καὶ ὅσα ἐγένετο τῷ Ἰακώβ ἐν Μεσοποταμίᾳ τῆς Συρίας ποιμαίνοντι τὰ πρόβατα Λαβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

27 ὅτι οὐ καθὼς ἐκείνους ἐπύρωσεν εἰς ἑτασμόν τῆς καρδίας αὐτῶν, καὶ ἡμᾶς οὐκ ἐξεδίκησεν, ἀλλ' εἰς νοθέτησιν μαστιγοῖ κύριος τοὺς ἐγγίζοντας αὐτῷ.

28 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν Οὔζιας Πάντα, ὅσα εἶπας, ἐν ἀγαθῇ καρδίᾳ ἐλάλησας, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀντιστῆσεται τοῖς λόγοις σου·

29 ὅτι οὐκ ἐν τῇ σήμερον ἡ σοφία σου πρόδηλός ἐστιν, ἀλλ' ἀπ' ἀρχῆς ἡμερῶν σου ἔγνω πᾶς ὁ λαὸς τὴν σύνεσίν σου, καθότι ἀγαθόν ἐστὶν τὸ πλάσμα τῆς καρδίας σου.

30 ἀλλὰ ὁ λαὸς δεδιψήκεν σφόδρα καὶ ἠνάγκασαν ἡμᾶς ποιῆσαι καθὰ ἐλάλησαμεν αὐτοῖς καὶ ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς ὄρκον, ὃν οὐ παραβησόμεθα.

31 καὶ νῦν δεῖθητι περὶ ὑμῶν, ὅτι γυνὴ εὐσεβῆς εἶ, καὶ ἀποστελεῖ κύριος τὸν ὑετὸν εἰς πλῆρωσιν τῶν λάκκων ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐκλείψομεν ἔτι.

32 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ἰουδιθ Ἀκούσατέ μου, καὶ ποιήσω πρᾶγμα ὃ ἀφίξεται εἰς γενεὰς γενεῶν υἱοῖς τοῦ γένους ὑμῶν.

33 ὑμεῖς στήσεσθε ἐπὶ τῆς πύλης τὴν νύκτα ταύτην, καὶ ἐξελεύσομαι ἐγὼ μετὰ τῆς ἄβρας μου, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις, μεθ' ἧς εἶπατε παραδώσειν τὴν πόλιν τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν, ἐπισκέψεται κύριος τὸν Ἰσραηλ ἐν χειρὶ μου·

34 ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐξερευνεῖτε τὴν πρᾶξίν μου, οὐ γὰρ ἐρῶ ὑμῖν ἕως τοῦ τελεσθῆναι ἃ ἐγὼ ποιῶ.

35 καὶ εἶπεν Οὔζιας καὶ οἱ ἄρχοντες πρὸς αὐτὴν Πορεύου εἰς εἰρήνην, καὶ κύριος ὁ θεὸς ἔμπροσθέν σου εἰς ἐκδίκησιν τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν.

36 καὶ ἀποστρέψαντες ἐκ τῆς σκηνῆς ἐπορεύθησαν ἐπὶ τὰς διατάξεις αὐτῶν.

Giuditta 9

1 Ἰουδιθ δὲ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον καὶ ἐπέθετο σποδὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ ἐγύμνωσεν ὃν ἐνεδεδύκει σάκκον, καὶ ἦν ἄρτι προσφερόμενον ἐν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τὸ θυμίαμα τῆς ἐσπέρας ἐκείνης, καὶ ἐβόησεν φωνῇ μεγάλῃ Ἰουδιθ πρὸς κύριον καὶ εἶπεν

2 Κύριε ὁ θεὸς τοῦ πατρὸς μου Συμεων, ᾧ ἔδωκας ἐν χειρὶ ῥομφαίαν εἰς ἐκδίκησιν ἀλλογενῶν, οἱ ἔλυσαν μ᾽ τραν παρθένου εἰς μίασμα καὶ ἐγύμνωσαν μηρὸν εἰς αἰσχύνην καὶ ἐβεβῶλωσαν μ᾽ τραν εἰς ὄνειδος· εἶπας γὰρ Οὐχ οὕτως ἔσται, καὶ ἐποίησαν·

3 ἀνθ' ὧν ἔδωκας ἄρχοντας αὐτῶν εἰς φόνον καὶ τὴν στρωμνὴν αὐτῶν, ἣ ἥδεσατο τὴν ἀπάτην αὐτῶν, ἀπατηθεῖσαν εἰς αἶμα καὶ ἐπάταξας δούλους ἐπὶ δυνάσταις καὶ δυνάστας ἐπὶ θρόνους αὐτῶν

4 καὶ ἔδωκας γυναῖκας αὐτῶν εἰς προνομὴν καὶ θυγατέρας αὐτῶν εἰς αἰχμαλωσίαν καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῶν εἰς διαίρεσιν υἱῶν ἡγαπημένων ὑπὸ σοῦ, οἱ καὶ ἐζῶλωσαν τὸν ζῆλόν σου καὶ ἐβδελύξαντο μίασμα αἵματος αὐτῶν καὶ ἐπεκαλέσαντό σε εἰς βοήθον· ὁ θεὸς ὁ θεὸς ὁ ἐμός, καὶ εἰσάκουσον ἐμοῦ τῆς χῥας.

5 σὺ γὰρ ἐποίησας τὰ πρότερα ἐκείνων καὶ ἐκεῖνα καὶ τὰ μετέπειτα καὶ τὰ νῦν καὶ τὰ ἐπερχόμενα διενόησας, καὶ ἐγενήθησαν ἃ ἐνενοήθης,

6 καὶ παρέστησαν ἃ ἐβουλεύσω καὶ εἶπαν· Ἰδοὺ πάρεσμεν· πάσαι γὰρ αἱ ὁδοὶ σου ἔτοιμοι, καὶ ἡ κρίσις σου ἐν προγνώσει.

7 ἰδοὺ γὰρ Ἀσσύριοι ἐπληθύνθησαν ἐν δυνάμει αὐτῶν, ὑψώθησαν ἐφ' ἵπῳ καὶ ἀναβάτη, ἐγαυρίασαν ἐν βραχίονι πεζῶν, ἤλπισαν ἐν ἀσπίδι καὶ ἐν γαίῳ καὶ τόξῳ καὶ σφενδόνῃ καὶ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι σὺ εἶ κύριος συντριβῶν πολέμου.

8 κύριος ὄνομά σοι· σὺ ῥάξον αὐτῶν τὴν ἰσχὺν ἐν δυνάμει σου καὶ κάταξον τὸ κράτος αὐτῶν ἐν τῷ θυμῷ σου· ἐβουλεύσαντο γὰρ βεβηλώσαι τὰ ἅγια σου, μιᾶναι τὸ σκῶμμα τῆς καταπαύσεως τοῦ ὀνόματος τῆς δόξης σου, καταβαλεῖν σιδῶρα κέρας θυσιαστηρίου σου.

9 βλέποντες εἰς ὑπερφανίαν αὐτῶν, ἀπόστειλον τὴν ὄργην σου εἰς κεφαλὰς αὐτῶν, δὸς ἐν χειρὶ μου τῆς χῥας ὃ διενόηθην κράτος.

10 πάταξον δούλον ἐκ χειλέων ἀπάτης μου ἐπ' ἄρχοντι καὶ ἄρχοντα ἐπὶ θεράποντι αὐτοῦ, θραύσον αὐτῶν τὸ ἀνάστημα ἐν χειρὶ θηλείας.

11 οὐ γὰρ ἐν πλῆθει τὸ κράτος σου, οὐδὲ ἡ δυναστεία σου ἐν ἰσχύουσιν, ἀλλὰ ταπεινῶν εἶ θεός, ἐλαττόνων εἶ βοηθός, ἀντιλῆπτωρ ἀσθενούντων, ἀπεγνωσμένων σκεπαστῆς, ἀπηλπισμένων σωτῆρ.

12 ναὶ ναὶ ὁ θεὸς τοῦ πατρὸς μου καὶ θεὸς κληρονομίας Ἰσραὴλ, δέσποτα τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς, κτίστα τῶν ὑδάτων, βασιλεὺ πάσης κτίσεώς σου, σὺ εἰσάκουσον τῆς δεῦσεώς μου

13 καὶ δὸς λόγον μου καὶ ἀπάτην εἰς τραῦμα καὶ μῶλωπα αὐτῶν, οἱ κατὰ τῆς διαθήκης σου καὶ οἴκου ἡγιασμένου σου καὶ κορυφῆς Σιών καὶ οἴκου κατασχέσεως υἱῶν σου ἐβουλεύσαντο σκληρᾶ.

14 καὶ ποιήσον ἐπὶ παντὸς ἔθνους σου καὶ πάσης φυλῆς ἐπίγνωσιν τοῦ εἰδῆσαι ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς θεὸς πάσης δυνάμεως καὶ κρατοῦς καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος ὑπερασπίζων τοῦ γένους Ἰσραὴλ εἰ μὴ σὺ.

Giuditta 10

1 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπαύσατο βοῶσα πρὸς τὸν θεὸν Ἰσραὴλ καὶ συνετέλεσεν πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα,

2 καὶ ἀνέστη ἀπὸ τῆς πτώσεως καὶ ἐκάλεσεν τὴν ἄβραμ αὐτῆς καὶ κατέβη εἰς τὸν οἶκον, ἐν ᾧ διέτριβεν ἐν αὐτῷ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν σαββάτων καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς αὐτῆς,

3 καὶ περιείλατο τὸν σάκκον, ὃν ἐνεδεδύκει, καὶ ἐξεδύσατο τὰ ἱμάτια τῆς χηρεύσεως αὐτῆς καὶ περιεκλύσατο τὸ σῶμα ὕδατι καὶ ἐχρίσατο μύρῳ παχεῖ καὶ διέξανε τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς αὐτῆς καὶ ἐπέθετο μίτραν ἐπ' αὐτῆς καὶ ἐνεδύσατο τὰ ἱμάτια τῆς εὐφροσύνης αὐτῆς, ἐν οἷς ἐστολιζέτο ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Μανασση,

4 καὶ ἔλαβεν σανδάλια εἰς τοὺς πόδας αὐτῆς καὶ περιέθετο τοὺς χλιδῶνας καὶ τὰ ψέλια καὶ τοὺς

δακτυλίους καὶ τὰ ἐνώτια καὶ πάντα τὸν κόσμον αὐτῆς καὶ ἐκαλλωπίσατο σφόδρα εἰς ἀπάτησιν ὀφθαλμῶν ἀνδρῶν, ὅσοι ἀν' ἴδωσιν αὐτῶν.

5 καὶ ἔδωκεν τῇ ἄβρα αὐτῆς ἀσκοπυτίνην οἴνου καὶ καψάκην ἐλαίου καὶ πῦρ ἔπλῳρωσεν ἀλφίτων καὶ παλάθης καὶ ἄρτων καθαρῶν καὶ περιεδίπλωσε πάντα τὰ ἄγγεα αὐτῆς καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ.

6 καὶ ἐξῆλθον ἐπὶ τὴν πόλιν τῆς πόλεως Βαιτυλοῦ καὶ εὗρονσαν ἐφεστῶτα ἐπ' αὐτῇ Ὀζιαν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως Χαβριν καὶ Χαρμιν·

7 ὡς δὲ εἶδον αὐτὴν καὶ ἦν ἡλιοιωμένος τὸ πρόσωπον αὐτῆς καὶ τὴν στολὴν μεταβεβληκυῖαν αὐτῆς, καὶ ἐθαύμασαν ἐπὶ τῷ κάλλει αὐτῆς ἐπὶ πολὺ σφόδρα καὶ εἶπαν αὐτῇ

8 Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν δῶη σε εἰς χάριν καὶ τελειώσαι τὰ ἐπιτηδεύματά σου εἰς γαυρίαμα υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ὕψωμα Ἰερουσαλήμ.

9 καὶ προσεκύνησεν τῷ θεῷ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· Ἐπιτάξατε ἀνοῖξάι μοι τὴν πόλιν τῆς πόλεως, καὶ ἐξελεύσομαι εἰς τελείωσιν τῶν λόγων, ὧν ἐλάλῃσατε μετ' ἐμοῦ· καὶ συνέταξαν τοῖς νεανίσκοις ἀνοῖξαι αὐτῇ καθότι ἐλάλησεν.

10 καὶ ἐποίησαν οὕτως, καὶ ἐξῆλθεν Ἰουδιθ, αὐτὴ καὶ ἡ παιδίσκη αὐτῆς μετ' αὐτῆς· ἀπεσκόπευον δὲ αὐτὴν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ἕως οὗ κατέβη τὸ ὄρος, ἕως διήλθεν τὸν αὐλῶνα καὶ οὐκέτι ἐθεώρουν αὐτῶν.

11 καὶ ἐπορεύοντο ἐν τῷ αὐλῶνι εἰς εὐθειαν, καὶ συνῆντησεν αὐτῇ προφυλακὴ τῶν Ἀσσυρίων.

12 καὶ συνέλαβον αὐτὴν καὶ ἐπρώτησαν Τίνων εἶ καὶ πόθεν ἔρχη καὶ ποῦ πορεύη; καὶ εἶπεν Θυγάτηρ εἰμὶ τῶν Ἑβραίων καὶ ἀποδιδράσκω ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι μέλλουσιν διδοσθαί ὑμῖν εἰς καταβρωμα·

13 κἀγὼ ἔρχομαι εἰς τὸ πρόσωπον Ολοφέρνηου ἀρχιστρατῆγου δυνάμεως ὑμῶν τοῦ ἀπαγγεῖλαι ῥήματα ἀληθείας καὶ δεῖξω πρὸ προσώπου αὐτοῦ ὁδὸν καθ' ἣν πορεύεται καὶ κυριεύσει πάσης τῆς ὀρεινῆς, καὶ οὐ διαφανῶσει τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ σὰρξ μία οὐδὲ πνεῦμα ζωῆς.

14 ὧν δὲ ἤκουσαν οἱ ἄνδρες τὰ ῥήματα αὐτῆς καὶ κατενόησαν τὸ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ ἦν ἐναντίον αὐτῶν θαυμάσιον τῷ κάλλει σφόδρα, καὶ εἶπαν πρὸς αὐτῶν

15 Σέσωκας τὴν ψυχῶν σου σπεύσασα καταβῆναι εἰς πρόσωπον τοῦ κυρίου ἡμῶν· καὶ νῦν πρόσελθε ἐπὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ ἀφ' ἡμῶν προπέμψουσίν σε, ἕως παραδώσουσίν σε εἰς χεῖρας αὐτοῦ·

16 ἐὼν δὲ στήθης ἐναντίον αὐτοῦ, μὴ φοβηθῆς τῇ καρδίᾳ σου, ἀλλὰ ἀνάγγειλον κατὰ τὰ ῥήματά σου, καὶ εὖ σε ποιῶσει.

17 καὶ ἐπέλεξαν ἐξ αὐτῶν ἄνδρας ἑκατὸν καὶ παρέξευξαν αὐτῇ καὶ τῇ ἄβρα αὐτῆς, καὶ ἤγαγον αὐτάς ἐπὶ τὴν σκηνὴν Ολοφέρνηου.

18 καὶ ἐγένετο συνδρομὴ ἐν πάσῃ τῇ παρεμβολῇ, διεβόθη γὰρ εἰς τὰ σκηνώματα ἡ παρουσία αὐτῆς· καὶ ἐλθόντες ἐκύκλουν αὐτῶν, ὡς εἰστ' κει ἕξω τῆς σκηνῆς Ολοφέρνηου, ἕως προσῆγγειλαν αὐτῷ περὶ αὐτῆς.

19 καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τῷ κάλλει αὐτῆς καὶ ἐθαύμαζον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ Τίς καταφρονῶσει τοῦ λαοῦ τούτου, ὃς ἔχει ἐν ἑαυτῷ γυναῖκας τοιαύτας; ὅτι οὐ καλὸν ἐστὶν ὑπολείπεσθαι ἐξ αὐτῶν ἄνδρα ἓνα, οἱ ἀφεθέντες δυνύσσονται κατασοφίσασθαι πάσαν τὴν γῆν,

20 καὶ ἐξῆλθον οἱ παρακαθεύδοντες Ολοφέρνη καὶ πάντες οἱ θεράποντες αὐτοῦ καὶ εἰσῆγαγον αὐτὴν εἰς τὴν σκηνῶν.

21 καὶ ἦν Ολοφέρνης ἀναπαυόμενος ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ ἐν τῷ κωνωπίῳ, ὃ ἦν ἐκ πορφύρας καὶ χρυσοῦ καὶ σμαράγδου καὶ λίθων πολυτελῶν καθυφασμένων.

22 καὶ ἀνῆγγειλαν αὐτῷ περὶ αὐτῆς, καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὸ προσκῆνιον, καὶ λαμπάδες ἀργυραὶ προάγουσαι αὐτοῦ.

23 ὡς δὲ ἦλθεν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ Ἰουδιθ καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, ἐθαύμασαν πάντες ἐπὶ τῷ κάλλει

τοῦ προσώπου αὐτῆς· καὶ πεσοῦσα ἐπὶ πρόσωπον
προσεκύνησεν αὐτῷ, καὶ ἤγειραν αὐτὴν οἱ δούλοι αὐτοῦ.

Giuditta 11

1 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν Ολοφέρνης Θάρσησον, γύναι, μὴ φοβηθῆς τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι ἐγὼ οὐκ ἐκάκωσα ἄνθρωπον ὅστις ἠρέτικεν δουλεύειν βασιλεῖ Ναβουχοδοноσορ πάσης τῆς γῆς.

2 καὶ νῦν ὁ λαός σου ὁ κατοικῶν τὴν ὄρεινὴν εἰ μὴ ἐφάυλισάν με, οὐκ ἂν ἦρα τὸ δόρυ μου ἐπ' αὐτοῦς· ἀλλὰ αὐτοὶ ἑαυτοῖς ἐποίησαν ταῦτα.

3 καὶ νῦν λέγε μοι τίνος ἔνεκεν ἀπέδρας ἀπ' αὐτῶν καὶ ἦλθες πρὸς ἡμᾶς· ἦκεις γὰρ εἰς σωτηρίαν· θάρσει, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ζῶσιν καὶ εἰς τὸ λοιπόν·

4 οὐ γὰρ ἔστιν ὅς ἀδικῶσει σε, ἀλλ' εὖ σε ποιῶσει, καθὰ γίνεται τοῖς δούλοις τοῦ κυρίου μου βασιλέως Ναβουχοδοноσορ.

5 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ἰουδιθ Δέξαι τὰ ῥῆματα τῆς δούλης σου, καὶ λαλησάτω ἡ παιδίσκη σου κατὰ πρόσωπόν σου, καὶ οὐκ ἀναγγελῶ ψεῦδος τῷ κυρίῳ μου ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ.

6 καὶ ἐὰν κατακολουθῶσιν τοῖς λόγοις τῆς παιδίσκης σου, τελείως πράγμα ποιῶσει μετὰ σοῦ ὁ θεός, καὶ οὐκ ἀποπεσεῖται ὁ κύριός μου τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ.

7 ζῆ γὰρ βασιλεὺς Ναβουχοδοноσορ πάσης τῆς γῆς καὶ ζῆ τὸ κράτος αὐτοῦ, ὃς ἀπέστειλén σε εἰς κατόρθωσιν πάσης ψυχῆς, ὅτι οὐ μόνον ἄνθρωποι διὰ σὲ δουλεύουσιν αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ τὰ κτῆνη καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ διὰ τῆς ἰσχύος σου ζῶσιν ἐπὶ Ναβουχοδοноσορ καὶ πάντα τὸν οἶκον αὐτοῦ.

8 ἠκούσαμεν γὰρ τὴν σοφίαν σου καὶ τὰ πανουργήματα τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἀνηγγέλη πάση τῇ γῆ ὅτι σὺ μόνος ἀγαθὸς ἐν πάσῃ βασιλείᾳ καὶ δυνατὸς ἐν ἐπιστῶν καὶ θαυμαστὸς ἐν στρατεύμασιν πολέμου.

9 καὶ νῦν ὁ λόγος, ὃν ἐλάλησεν Αχιωρ ἐν τῇ συνεδρίᾳ σου, ἠκούσαμεν τὰ ῥῆματα αὐτοῦ, ὅτι περιποιῶσαντο αὐτὸν οἱ ἄνδρες Βαιτυλωνα, καὶ ἀνῆγγειλεν αὐτοῖς πάντα, ὅσα ἐξελάλησεν παρὰ σοί.

10 διό, δέσποτα κύριε, μὴ παρέλθῃς τὸν λόγον αὐτοῦ, ἀλλὰ κατάθου αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι ἐστὶν ἀληθές· οὐ γὰρ ἐκδικᾶται τὸ γένος ἡμῶν, οὐ κατισχύει ῥομφαία ἐπ' αὐτούς, ἐὰν μὴ ἀμάρτωσιν εἰς τὸν θεὸν αὐτῶν.

11 καὶ νῦν ἵνα μὴ γένηται ὁ κύριός μου ἔκβολος καὶ ἄπρακτος καὶ ἐπιπεσεῖται θάνατος ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ κατελάβετο αὐτούς ἀμάρτημα, ἐν ᾧ παροργιοῦσιν τὸν θεὸν αὐτῶν, ὀπηνίκα ἂν ποιῶσιν ἀτοπίαν.

12 ἐπεὶ παρεξέλιπεν αὐτούς τὰ βρώματα καὶ ἐσπανίσθη πᾶν ὕδωρ, ἐβουλεύσαντο ἐπιβαλεῖν τοῖς κτῆνεσιν αὐτῶν καὶ πάντα, ὅσα διεστειλάτο αὐτοῖς ὁ θεὸς τοῖς νόμοις αὐτοῦ μὴ φαγεῖν, διέγνωσαν δαπανῆσαι.

13 καὶ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ σίτου καὶ τὰς δεκάτας τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου, ἃ διεφύλαξαν ἀγιάσαντες τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς παρεστηκόσιν ἐν Ἱερουσαλημ ἀπέναντι τοῦ προσώπου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, κεκρίκασιν ἐξαναλῶσαι, ὧν οὐδὲ ταῖς χερσὶν καθῆκεν ἄψασθαι οὐδένα τῶν ἐκ τοῦ λαοῦ.

14 καὶ ἀπεστάλκασιν εἰς Ἱερουσαλημ, ὅτι καὶ οἱ ἐκεῖ κατοικοῦντες ἐποίησαν ταῦτα, τοὺς μετακομίσοντας αὐτοῖς τὴν ἄφεσιν παρὰ τῆς γερουσίας.

15 καὶ ἔσται ὡς ἂν ἀναγγεῖλη αὐτοῖς καὶ ποιῶσιν, δοθῶσονται σοὶ εἰς ὄλεθρον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

16 ὅθεν ἐγὼ ἡ δούλη σου ἐπιγνοῦσα ταῦτα πάντα ἀπέδρων ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ ἀπέστειλén με ὁ θεὸς ποιῆσαι μετὰ σοῦ πράγματα, ἐφ' οἷς ἐκστῶσεται πᾶσα ἡ γῆ, ὅσοι ἐὰν ἀκούσωσιν αὐτά.

17 ὅτι ἡ δούλη σου θεοσεβῶσα ἐστὶν καὶ θεραπεύουσα νυκτὸς καὶ ἡμέρας τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ· καὶ νῦν μενῶ παρὰ σοί, κύριέ μου, καὶ ἐξελεύσεται ἡ δούλη σου κατὰ

νύκτα εἰς τὴν φάραγγα καὶ προσεῦξομαι πρὸς τὸν θεόν, καὶ ἐρεῖ μοι πότε ἐποίησαν τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν. 18 καὶ ἐλθοῦσα προσανοίσω σοί, καὶ ἐξελεύσῃ σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει σου, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀντιστῶσεται σοὶ ἐξ αὐτῶν.

19 καὶ ἄξω σε διὰ μέσου τῆς Ἰουδαίας ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἀπέναντι Ἱερουσαλημ καὶ θῶ τὸν δῖφρον σου ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἄξεις αὐτούς ὡς πρόβατα, οἷς οὐκ ἔστιν ποιμῆν, καὶ οὐ γρύξει κύων τῇ γλώσση αὐτοῦ ἀπέναντί σου· ὅτι ταῦτα ἐλάλῃ μοι κατὰ πρόγνωσίν μου καὶ ἀπηγγέλη μοι, καὶ ἀπεστάλην ἀναγγεῖλαί σοι.

20 καὶ ἤρσαν οἱ λόγοι αὐτῆς ἐναντίον Ολοφέρνου καὶ ἐναντίον πάντων τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν ἐπὶ τῇ σοφίᾳ αὐτῆς καὶ εἶπαν

21 Οὐκ ἔστιν τοιαύτη γυνὴ ἀπ' ἄκρου ἕως ἄκρου τῆς γῆς ἐν καλῷ προσώπῳ καὶ συνέσει λόγων.

22 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν Ολοφέρνης Εὖ ἐποίησεν ὁ θεὸς ἀποστείλας σε ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ τοῦ γεννηθῆναι ἐν χερσὶν ἡμῶν κράτος, ἐν δὲ τοῖς φαυλίσασιν τὸν κύριόν μου ἀπώλειαν.

23 καὶ νῦν ἀστείαι εἰ σὺ ἐν τῷ εἶδει σου καὶ ἀγαθῇ ἐν τοῖς λόγοις σου· ὅτι ἐὰν ποιῶσιν καθὰ ἐλάλησας, ὁ θεὸς σου ἔσται μου θεός, καὶ σὺ ἐν οἴκῳ βασιλέως Ναβουχοδοноσορ καθῶσιν καὶ ἔσῃ ὀνομαστὴ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

Giuditta 12

1 Καὶ ἐκέλευσεν εἰσαγαγεῖν αὐτὴν οὐ ἐτίθετο τὰ ἀργυρώματα αὐτοῦ καὶ συνέταξεν καταστρώσαι αὐτὴν ἀπὸ τῶν ὀψοποιημάτων αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴνου αὐτοῦ πίνειν.

2 καὶ εἶπεν Ἰουδιθ Οὐ φάγομαι ἐξ αὐτῶν, ἵνα μὴ γένηται σκάνδαλον, ἀλλ' ἐκ τῶν ἠκολουθηκότων μοι χορηγηθῶσεται.

3 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν Ολοφέρνης Ἐὰν δὲ ἐκλίπῃ τὰ ὄντα μετὰ σοῦ, πόθεν ἐξοίσομέν σοι δοῦναι ὅμοια αὐτοῖς; οὐ γὰρ ἔστιν μεθ' ἡμῶν ἐκ τοῦ γένους σου.

4 καὶ εἶπεν Ἰουδιθ πρὸς αὐτὸν Ζῆ ἡ ψυχὴ σου, κύριέ μου, ὅτι οὐ δαπανῶσει ἡ δούλη σου τὰ ὄντα μετ' ἐμοῦ, ἕως ἂν ποιῶσιν κύριος ἐν χειρὶ μου ἃ ἐβουλεύσατο.

5 καὶ ἠγάγασαν αὐτὴν οἱ θεράποντες Ολοφέρνου εἰς τὴν σκηνῶν, καὶ ὑπνωσαν μέχρι μεσοῦσης τῆς νυκτός· καὶ ἀνέστη πρὸς τὴν ἑωθινὴν φυλακῶν.

6 καὶ ἀπέστειλεν πρὸς Ολοφέρνην λέγουσα Ἐπιταξάτω δὴ ὁ κύριός μου ἔασαι τὴν δούλην σου ἐπὶ προσευχῇ ἐξελεῖν.

7 καὶ προσέταξεν Ολοφέρνης τοῖς σωματοφύλαξιν μὴ διακαλύειν αὐτῶν, καὶ παρέμεινεν ἐν τῇ παρεμβολῇ ἡμέρας τρεῖς· καὶ ἐξεπορεύετο κατὰ νύκτα εἰς τὴν φάραγγα Βαιτυλωνα καὶ ἐβαπτίζετο ἐν τῇ παρεμβολῇ ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος·

8 καὶ ὡς ἀνέβη, ἐδέετο τοῦ κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ κατευθῆναι τὴν ὁδὸν αὐτῆς εἰς ἀνάστημα τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ·

9 καὶ εἰσπορευομένη καθαρὰ παρέμενεν ἐν τῇ σκηνῇ, μέχρι οὐ προσηνέγκατο τὴν τροφὴν αὐτῆς πρὸς ἑσπέραν.

10 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἐποίησεν Ολοφέρνης πότον τοῖς δούλοις αὐτοῦ μόνοις καὶ οὐκ ἐκάλεσεν εἰς τὴν κλησὶν οὐδένα τῶν πρὸς ταῖς χρεαίας.

11 καὶ εἶπεν Βαγῶα τῷ εὐνούχῳ, ὃς ἦν ἐφεστικῶς ἐπὶ πάντων τῶν αὐτοῦ Πείσον δὴ πορευθεὶς τὴν γυναῖκα τὴν Ἑβραίαν, ἣ ἐστὶν παρὰ σοί, τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ἡμᾶς καὶ φαγεῖν καὶ πιεῖν μεθ' ἡμῶν·

12 ἰδοὺ γὰρ αἰσχρὸν τῷ προσώπῳ ἡμῶν εἰ γυναῖκα τοιαύτην παρῶσμεν οὐχ ὁμιλῶσαντες αὐτῇ· ὅτι ἐὰν ταύτην μὴ ἐπισπασώμεθα, καταγελάσεται ἡμῶν.

13 καὶ ἐξῆλθεν Βαγῶας ἀπὸ προσώπου Ολοφέρνου καὶ εἰσηλθεν πρὸς αὐτὴν καὶ εἶπεν Μὴ ὀκνησάτω δὴ ἡ παιδίσκη ἡ καλὴ αὕτη ἐλθοῦσα πρὸς τὸν κύριόν μου δοξασθῆναι κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ πίεσαι μεθ' ἡμῶν

εις εὐφροσύνην οἶνον καὶ γεννηθῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ὡς θυγάτηρ μία τῶν υἰῶν Ασσουρ, αἱ παρεστῶσιν ἐν οἴκῳ Ναβουχοδονοσορ.

14 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ἰουδιθ Καὶ τίς εἰμι ἐγὼ ἀντεροῦσα τῷ κυρίῳ μου; ὅτι πᾶν, ὃ ἔσται ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἄρεστόν, σπεύσασα ποιῶσα, καὶ ἔσται τοῦτό μοι ἀγαλλίαμα ἕως ἡμέρας θανάτου μου.

15 καὶ διαναστάσα ἑκοσμῆθη τῷ ἱματισμῷ καὶ παντὶ τῷ κόσμῳ τῷ γυναικείῳ, καὶ προσήλθεν ἡ δούλη αὐτῆς καὶ ἔστρωσεν αὐτὴ κατέναντι Ολοφέρνην χαμαὶ τὰ κώδια, ἃ ἔλαβεν παρὰ Βαγῶου εἰς τὴν καθημερινὴν δίαιταν αὐτῆς εἰς τὸ ἐσθίειν κατακλινομένην ἐπ' αὐτῶν.

16 καὶ εἰσελθοῦσα ἀνέπεσεν Ἰουδιθ, καὶ ἐξέστη ἡ καρδία Ολοφέρνην ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἐσαλεύθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἦν κατεπίθυμος σφόδρα τοῦ συγγενέσθαι μετ' αὐτῆς· καὶ ἔτρει καιρὸν τοῦ ἀπατήσαι αὐτὴν ἀφ' ἧς ἡμέρας εἶδεν αὐτῶν.

17 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν Ολοφέρνης Πίε δὴ καὶ γενῆθαι μεθ' ἡμῶν εἰς εὐφροσύνην.

18 καὶ εἶπεν Ἰουδιθ Πίομαι δ', κύριε, ὅτι ἐμεγαλύνθη τὸ ζῆν μου ἐν ἐμοὶ σῶμερον παρὰ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γενέσεώς μου.

19 καὶ λαβοῦσα ἔφαγεν καὶ ἔπιεν κατέναντι αὐτοῦ ἃ ἠτοίμασεν ἡ δούλη αὐτῆς.

20 καὶ ἠυφράνθη Ολοφέρνης ἀπ' αὐτῆς καὶ ἔπιεν οἶνον πολὺν σφόδρα, ὅσον οὐκ ἔπιεν πώποτε ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἀφ' οὗ ἐγεννῆθη.

Giuditta 13

1 Ὡς δὲ ὄψια ἐγένετο, ἐσπούδασαν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἀναλύειν. καὶ Βαγῶας συνέκλεισεν τὴν σκηνὴν ἐξῶθεν καὶ ἀπέκλεισεν τοὺς παρεστῶτας ἐκ προσώπου τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ ἀπώχοντο εἰς τὰς κοίτας αὐτῶν· ἦσαν γὰρ πάντες κεκοπωμένοι διὰ τὸ ἐπὶ πλεῖον γεγονέναι τὸν πότον.

2 ὑπελείφθη δὲ Ἰουδιθ μόνη ἐν τῇ σκηνῇ, καὶ Ολοφέρνης προπεπτωκῶς ἐπὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ· ἦν γὰρ περικεχυμένος αὐτῷ ὁ οἶνος.

3 καὶ εἶπεν Ἰουδιθ τῇ δούλῃ αὐτῆς στήναι ἔξω τοῦ κοιτῶνος αὐτῆς καὶ ἐπιτηρεῖν τὴν ἔξοδον αὐτῆς καθάπερ καθ' ἡμέραν, ἐξελεύσεσθαι γὰρ ἔφη ἐπὶ τὴν προσευχὴν αὐτῆς· καὶ τῷ Βαγῶᾳ ἐλάλησεν κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα.

4 καὶ ἀπ' ἄλλοσαν πάντες ἐκ προσώπου, καὶ οὐδεὶς κατελείφθη ἐν τῷ κοιτῶνι ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου· καὶ στάσα Ἰουδιθ παρὰ τὴν κλίνην αὐτοῦ εἶπεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς Κύριε ὁ θεὸς πάσης δυνάμεως, ἐπίβλεψον ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν μου εἰς ὑψωμα Ἱερουσαλήμ·

5 ὅτι νῦν καιρὸς ἀντιλαβέσθαι τῆς κληρονομίας σου καὶ ποιῆσαι τὸ ἐπιτῶδευμά μου εἰς θραῦσμα ἐχθρῶν, οἱ ἐπανεστήσαν ἡμῖν.

6 καὶ προσελθοῦσα τῷ κανόνι τῆς κλίνης, ὃς ἦν πρὸς κεφαλῆς Ολοφέρνην, καθεῖλεν τὸν ἀκινάκην αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ

7 καὶ ἐγγίσασα τῆς κλίνης ἐδράξατο τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ εἶπεν Κραταίωσόν με, κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

8 καὶ ἐπάταξεν εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ δις ἐν τῇ ἰσχύι αὐτῆς καὶ ἀφείλεν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ.

9 καὶ ἀπεκύλισε τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς στρωμνῆς καὶ ἀφείλε τὸ κωνώπιον ἀπὸ τῶν στύλων· καὶ μετ' ὀλίγον ἐξῆλθεν καὶ παρέδωκεν τῇ ἄβρᾳ αὐτῆς τὴν κεφαλὴν Ολοφέρνην,

10 καὶ ἐνέβαλεν αὐτὴν εἰς τὴν πύραν τῶν βρωμάτων αὐτῆς, καὶ ἐξῆλθον αἱ δύο ἅμα κατὰ τὸν ἐθισμόν αὐτῶν ἐπὶ τὴν προσευχῶν· καὶ διελθοῦσαι τὴν παρεμβολὴν ἐκύκλωσαν τὴν φάραγγα αὐτῆς καὶ προσανέβησαν τὸ ὄρος Βαιτυλοῦ καὶ ἦλθον πρὸς τὰς πύλας αὐτῆς.

11 Καὶ εἶπεν Ἰουδιθ μακρόθεν τοῖς φυλάσσουσιν ἐπὶ τῶν πυλῶν Ἀνοίξατε ἀνοίξατε δὴ τὴν πύλην· μεθ' ἡμῶν ὁ

θεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν ποιῆσαι ἔτι ἰσχύον ἐν Ἰσραὴλ καὶ κράτος κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καθὰ καὶ σῶμερον ἐποίησεν.

12 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτῆς τὴν φωνὴν αὐτῆς, ἐσπούδασαν τοῦ καταβῆναι ἐπὶ τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν καὶ συνεκάλεσαν τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως.

13 καὶ συνέδραμον πάντες ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου αὐτῶν, ὅτι παράδοξον ἦν αὐτοῖς τὸ ἐλθεῖν αὐτῶν, καὶ ἤνοιξαν τὴν πύλην καὶ ὑπεδέξαντο αὐτάς καὶ ἄψαντες πῦρ εἰς φαῦσιν περιεκύκλωσαν αὐτάς.

14 ἡ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς φωνῇ μεγάλῃ Αἰνεῖτε τὸν θεόν, αἰνεῖτε· αἰνεῖτε τὸν θεόν, ὃς οὐκ ἀπέστησεν τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἔθραυσε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν διὰ χειρὸς μου ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ.

15 καὶ προελθοῦσα τὴν κεφαλὴν ἐκ τῆς πύρας ἔδειξεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ Ολοφέρνην ἀρχιστρατῆγου δυνάμεως Ασσουρ, καὶ ἰδοὺ τὸ κωνώπιον, ἐν ᾧ κατέκειτο ἐν ταῖς μέθαις αὐτοῦ· καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ὁ κύριος ἐν χειρὶ θηλείας·

16 καὶ ζῆ κύριος, ὃς διεφύλαξέν με ἐν τῇ ὁδῷ μου, ἣ ἐπορεύθη, ὅτι ἠπάτησεν αὐτὸν τὸ πρόσωπόν μου εἰς ἀπώλειαν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐποίησεν ἀμάρτημα μετ' ἐμοῦ εἰς μίαισμα καὶ αἰσχύνην.

17 καὶ ἐξέστη πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα καὶ κύψαντες προσεκύνησαν τῷ θεῷ καὶ εἶπαν ὁμοθυμαδόν Εὐλογητὸς εἶ, ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἐξουδενώσας ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ σῶμερον τοὺς ἐχθροὺς τοῦ λαοῦ σου.

18 καὶ εἶπεν αὐτῇ Οζίας Εὐλογητὴ σύ, θύγατερ, τῷ θεῷ τῷ ὑψίστῳ παρὰ πάσας τὰς γυναῖκας τὰς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ εὐλογημένος κύριος ὁ θεός, ὃς ἔκτισεν τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὴν γῆν, ὃς κατέθυσεν σε εἰς τραῦμα κεφαλῆς ἀρχόντος ἐχθρῶν ἡμῶν·

19 ὅτι οὐκ ἀποστῆται ἡ ἐλπίς σου ἀπὸ καρδίας ἀνθρώπων μνημονεύοντων ἰσχύον θεοῦ ἕως αἰῶνος·

20 καὶ ποιῶσαι σοὶ αὐτὰ ὁ θεὸς εἰς ὑψος αἰώνιον τοῦ ἐπισκέψασθαί σε ἐν ἀγαθοῖς, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐφείσω τῆς ψυχῆς σου διὰ τὴν ταπεινώσιν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀλλ' ἐπεξῆλθες τῷ πτώματι ἡμῶν ἐπ' εὐθείαν πορευθεῖσα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἡμῶν. καὶ εἶπαν πᾶς ὁ λαὸς Γένοιτο γένοιτο.

Giuditta 14

1 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ἰουδιθ Ἀκούσατε δ' μου, ἀδελφοί, καὶ λαβόντες τὴν κεφαλὴν ταύτην κρεμάσατε αὐτὴν ἐπὶ τῆς ἐπάλξεως τοῦ τείχους ὑμῶν.

2 καὶ ἔσται ἡνίκα ἐὰν διαφάυση ὁ ὄρθρος καὶ ἐξέλθῃ ὁ ἥλιος ἐπὶ τὴν γῆν, ἀναλῶμψεσθε ἕκαστος τὰ σκευὴ τὰ πολεμικὰ ὑμῶν καὶ ἐξελεύσεσθε πᾶς ἀνὴρ ἰσχύων ἔξω τῆς πόλεως καὶ δώσατε ἀρχηγὸν εἰς αὐτοὺς ὡς καταβαίνοντες ἐπὶ τὸ πεδῖον εἰς τὴν προφυλακὴν υἰῶν Ασσουρ, καὶ οὐ καταβῆσθε.

3 καὶ ἀναλαβόντες οὗτοι τὰς πανοπλίας αὐτῶν πορεύσονται εἰς τὴν παρεμβολὴν αὐτῶν καὶ ἐγεροῦσι τοὺς στρατηγούς τῆς δυνάμεως Ασσουρ· καὶ συνδραμοῦνται ἐπὶ τὴν σκηνὴν Ολοφέρνην καὶ οὐχ εὐρῶσουσιν αὐτόν, καὶ ἐπιπεσεῖται ἐπ' αὐτοὺς φόβος, καὶ φεύξονται ἀπὸ προσώπου ὑμῶν.

4 καὶ ἐπακολουθῶσαντες ὑμεῖς καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες πᾶν ὄριον Ἰσραὴλ καταστρώσατε αὐτοὺς ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.

5 πρὸ δὲ τοῦ ποιῆσαι ταῦτα καλέσατέ μοι Αχιωρ τὸν Ἀμμανίτην, ἵνα ἰδὼν ἐπιγνοῖ τὸν ἐκφαυλίσαντα τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ αὐτὸν ὡς εἰς θάνατον ἀποστείλαντα εἰς ἡμᾶς.

6 καὶ ἐκάλεσαν τὸν Αχιωρ ἐκ τοῦ οἴκου Οζία· ὡς δὲ ἦλθεν καὶ εἶδεν τὴν κεφαλὴν Ολοφέρνην ἐν χειρὶ ἀνδρὸς ἐνδὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ λαοῦ, ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον, καὶ ἐξελύθη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ.

7 ὡς δὲ ἀνέλαβον αὐτόν, προσέπεσεν τοῖς ποσὶν Ἰουδιθ καὶ προσεκύνησεν τῷ προσώπῳ αὐτῆς καὶ εἶπεν

Εὐλογημένη σὺ ἐν παντὶ σκηνώματι Ιουδα καὶ ἐν παντὶ ἔθνει, οἵτινες ἀκούσαντες τὸ ὄνομά σου ταραχθῶσονται· 8 καὶ νῦν ἀνάγγειλόν μοι ὅσα ἐποίησας ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, καὶ ἀπ᾿γγειλεν αὐτῷ Ιουδιθ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ πάντα, ὅσα ἦν πεποιηκυῖα ἀφ᾿ ἧς ἡμέρας ἐξῆλθεν ἕως οὗ ἐλάλει αὐτοῖς.

9 ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλοῦσα, ἠλάλαξεν ὁ λαὸς φωνῇ μεγάλῃ καὶ ἔδωκεν φωνὴν εὐφρόσυνον ἐν τῇ πόλει αὐτῶν.

10 ἰδὼν δὲ Αχιωρ πάντα, ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραηλ, ἐπίστευσεν τῷ θεῷ σφόδρα καὶ περιετέμετο τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ καὶ προσετέθη εἰς τὸν οἶκον Ἰσραηλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

11 Ἦνικα δὲ ὁ ὄρθρος ἀνέβη, καὶ ἐκρέμασαν τὴν κεφαλὴν Ολοφέρνηου ἐκ τοῦ τείχους, καὶ ἀνέλαβεν πᾶς ἀνὴρ τὰ ὄπλα αὐτοῦ καὶ ἐξ᾿ῆλθον κατὰ σπεύρας ἐπὶ τὰς ἀναβάσεις τοῦ ὄρους.

12 οἱ δὲ υἱοὶ Ἀσσοῦρ ὡς εἶδον αὐτούς, διέπεμψαν ἐπὶ τοὺς ἡγουμένους αὐτῶν· οἱ δὲ ἦλθον ἐπὶ τοὺς στρατηγούς καὶ χιλιάρχους καὶ ἐπὶ πάντα ἄρχοντα αὐτῶν.

13 καὶ παρεγένοντο ἐπὶ τὴν σκηνὴν Ολοφέρνηου καὶ εἶπαν τῷ ὄντι ἐπὶ πάντων τῶν αὐτοῦ Ἐγειρον δὴ τὸν κύριον ἡμῶν, ὅτι ἐτόλμησαν οἱ δοῦλοι καταβαίνειν ἐφ᾿ ἡμᾶς εἰς πόλεμον, ἵνα ἐξολεθρευθῶσιν εἰς τέλος.

14 καὶ εἰσῆλθεν Βαγώας καὶ ἔκρουσε τὴν αὐλαίαν τῆς σκηνῆς· ὑπενόει γὰρ καθεῦδειν αὐτὸν μετὰ Ιουδιθ.

15 ὡς δ' οὐθεὶς ἐπ᾿κουσεν, διαστείλας εἰσῆλθεν εἰς τὸν κοιτῶνα καὶ εὔρεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς χελωνίδος ἐρριμμένον νεκρὸν, καὶ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἀφῆρητο ἀπ' αὐτοῦ.

16 καὶ ἐβόησεν φωνῇ μεγάλῃ μετὰ κλαυθμοῦ καὶ στεναγμοῦ καὶ βοῆς ἰσχυρᾶς καὶ διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.

17 καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν σκηνὴν, οὗ ἦν Ιουδιθ καταλούσα, καὶ οὐχ εὔρεν αὐτὴν· καὶ ἐξεπ᾿δησεν εἰς τὸν λαὸν καὶ ἐβόησεν

18 Ἠθέτησαν οἱ δοῦλοι, ἐποίησεν αἰσχύνῃν μία γυνὴ τῶν Ἑβραίων εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως Ναβουχοδοноσορ· ὅτι ἰδοὺ Ολοφέρνης χαμαί, καὶ ἡ κεφαλὴ οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτῷ.

19 ὡς δὲ ἤκουσαν ταῦτα τὰ ῥ᾿ματα οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως Ἀσσοῦρ, τοὺς χιτῶνας αὐτῶν διέρρηξαν, καὶ ἐταράχθη αὐτῶν ἡ ψυχὴ σφόδρα, καὶ ἐγένετο αὐτῶν κραυγὴ καὶ βοῆ μεγάλη σφόδρα ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς.

Giuditta 15

1 καὶ ὡς ἤκουσαν οἱ ἐν τοῖς σκηνώμασιν ὄντες, ἐξέστησαν ἐπὶ τὸ γεγονός,

2 καὶ ἐπέπεσαν ἐπ' αὐτούς τρόμος καὶ φόβος, καὶ οὐκ ἦν ἄνθρωπος μένων κατὰ πρόσωπον τοῦ πλησίον ἔτι, ἀλλ' ἐκχυθέντες ὁμοθυμαδὸν ἔφευγον ἐπὶ πᾶσαν ὁδὸν τοῦ πεδίου καὶ τῆς ὄρεινῆς·

3 καὶ οἱ παρεμβεβληκότες ἐν τῇ ὄρεινῃ κύκλῳ Βαιτυλουα καὶ ἐτράπησαν εἰς φυγῶν. καὶ τότε οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ, πᾶς ἀνὴρ πολεμιστῆς ἐξ αὐτῶν, ἐξεχύθησαν ἐπ' αὐτούς.

4 καὶ ἀπέστειλεν Οζίας εἰς Βαιτομασθαιμ καὶ Βηβαι καὶ Χαβαί καὶ Κωλα καὶ εἰς πᾶν ὄριον Ἰσραηλ τοὺς ἀπαγγέλλοντας ὑπὲρ τῶν συντελεσμένων καὶ ἵνα πάντες ἐπεκχυθῶσιν τοῖς πολεμίοις εἰς τὴν ἀναίρεσιν αὐτῶν.

5 ὡς δὲ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ, πάντες ὁμοθυμαδὸν ἐπέπεσον ἐπ' αὐτούς καὶ ἔκοπτον αὐτούς ἕως Χαβα. ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἐξ Ἱερουσαλημ παρεγενῆθησαν καὶ ἐκ πάσης τῆς ὄρεινῆς, ἀν᾿γγειλαν γὰρ αὐτοῖς τὰ γεγονότα τῇ παρεμβολῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· καὶ οἱ ἐν Γαλααδ καὶ οἱ ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ὑπερεκέρασαν αὐτούς πληγῇ μεγάλῃ, ἕως οὗ παρῆλθον Δαμασκὸν καὶ τὰ ὄρια αὐτῆς.

6 οἱ δὲ λοιποὶ οἱ κατοικοῦντες Βαιτυλουα ἐπέπεσαν τῇ παρεμβολῇ Ἀσσοῦρ καὶ ἐπρονόμειυσαν αὐτούς καὶ ἐπλούτησαν σφόδρα.

7 οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραηλ ἀναστρέψαντες ἀπὸ τῆς κοπῆς ἐκυρίευσαν τῶν λοιπῶν, καὶ αἱ κῶμαι καὶ ἐπαύλεις ἐν τῇ ὄρεινῃ καὶ πεδινῇ ἐκράτησαν πολλῶν λαφύρων, ἦν γὰρ πλήθος πολὺ σφόδρα.

8 Καὶ Ἰωακίμ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ ἡ γερουσία τῶν υἱῶν Ἰσραηλ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλημ ἦλθον τοῦ θεάσασθαι τὰ ἀγαθὰ, ἃ ἐποίησεν κύριος τῷ Ἰσραηλ, καὶ τοῦ ἰδεῖν τὴν Ιουδιθ καὶ λαλῆσαι μετ' αὐτῆς εἰρῆνῃν.

9 ὡς δὲ εἰσῆλθον πρὸς αὐτὴν, εὐλόγησαν αὐτὴν πάντες ὁμοθυμαδὸν καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὴν Σὺ ὕψωμα Ἱερουσαλημ, σὺ γαυρίαμα μέγα τοῦ Ἰσραηλ, σὺ καύχημα μέγα τοῦ γένους ἡμῶν·

10 ἐποίησας ταῦτα πάντα ἐν χειρὶ σου, ἐποίησας τὰ ἀγαθὰ μετὰ Ἰσραηλ, καὶ εὐδόκησεν ἐπ' αὐτοῖς ὁ θεός· εὐλογημένη γίνου παρὰ τῷ παντοκράτορι κυρίῳ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον. καὶ εἶπεν πᾶς ὁ λαός· Γένοιτο.

11 καὶ ἐλαφύρευσε πᾶς ὁ λαὸς τὴν παρεμβολὴν ἐφ' ἡμέρας τριάκοντα· καὶ ἔδωκαν τῇ Ιουδιθ τὴν σκηνὴν Ολοφέρνηου καὶ πάντα τὰ ἀργυρώματα καὶ τὰς κλίνας καὶ τὰ ὄλκεια καὶ πάντα τὰ κατασκευάσματα αὐτοῦ, καὶ λαβοῦσα αὐτὴ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν ἡμίονον αὐτῆς καὶ ἔξευσε τὰς ἀμάξας αὐτῆς καὶ ἐσώρευσε αὐτὰ ἐπ' αὐτῶν.

12 καὶ συνέδραμεν πᾶσα γυνὴ Ἰσραηλ τοῦ ἰδεῖν αὐτὴν καὶ εὐλόγησαν αὐτὴν καὶ ἐποίησαν αὐτῇ χορὸν ἐξ αὐτῶν, καὶ ἔλαβεν θύρσους ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς καὶ ἔδωκεν ταῖς γυναῖξιν ταῖς μετ' αὐτῆς·

13 καὶ ἐστεφανώσαντο τὴν ἐλαίαν, αὐτὴ καὶ αἱ μετ' αὐτῆς, καὶ προῆλθεν παντὸς τοῦ λαοῦ ἐν χορείᾳ ἡγουμένη πασῶν τῶν γυναικῶν, καὶ ἠκολούθει πᾶς ἀνὴρ Ἰσραηλ ἐνωπλισμένοι μετὰ στεφάνων καὶ ὕμνου ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.

14 καὶ ἐξῆρχεν Ιουδιθ τὴν ἐξομολόγησιν ταύτην ἐν παντὶ Ἰσραηλ, καὶ ὑπερεφώνει πᾶς ὁ λαὸς τὴν αἴνεσιν ταύτην

Giuditta 16

1 καὶ εἶπεν Ιουδιθ Ἐξάρχετε τῷ θεῷ μου ἐν τυμπάνοις, ἄσατε τῷ κυρίῳ ἐν κυμβάλοις, ἐναρμόσασθε αὐτῷ ψαλμὸν καὶ αἶνον, ὑψοῦτε καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ,

2 ὅτι θεὸς συντρίβων πολέμους κύριος, ὅτι εἰς παρεμβολὰς αὐτοῦ ἐν μέσῳ λαοῦ ἐξεΐλατό με ἐκ χειρὸς καταδιωκόντων με.

3 ἦλθεν Ἀσσοῦρ ἐξ ὀρέων ἀπὸ βορρᾶ, ἦλθεν ἐν μυριάσι δυνάμεως αὐτοῦ, ὧν τὸ πλήθος αὐτῶν ἐνέφραξεν χειμάρρους, καὶ ἡ ἵππος αὐτῶν ἐκάλυπεν βουνοῦς·

4 εἶπεν ἐμπρ᾿σιν τὰ ὄριά μου καὶ τοὺς νεανίσκους μου ἀνελεῖν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ τὰ θηλάζοντά μου θ᾿σιν εἰς ἔδαφος καὶ τὰ ν᾿πιά μου δώσειν εἰς προνομήν καὶ τὰς παρθένους μου σκυλεῦσαι.

5 κύριος παντοκράτωρ ἠθέτησεν αὐτούς ἐν χειρὶ θηλείας.

6 οὐ γὰρ ὑπέπεσαν ὁ δυνατὸς αὐτῶν ὑπὸ νεανίσκων, οὐδὲ υἱοὶ τιτάνων ἐπάταξαν αὐτόν, οὐδὲ ὑψηλοὶ γίγαντες ἐπέθεντο αὐτῷ, ἀλλὰ Ιουδιθ θυγάτηρ Μεραρι ἐν κάλλει προσώπου αὐτῆς παρέλυσεν αὐτόν,

7 ἐξεδύσατο γὰρ στολὴν χηρεύσεως αὐτῆς εἰς ὕψος τῶν πονούντων ἐν Ἰσραηλ, ἠλείψατο τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἐν μυρισμῷ

8 καὶ ἐδ᾿σατο τὰς τρίχας αὐτῆς ἐν μίτρᾳ καὶ ἔλαβεν στολὴν λινὴν εἰς ἀπάτην αὐτοῦ·

9 τὸ σανδάλιον αὐτῆς ἤρπασεν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ, καὶ τὸ κάλλος αὐτῆς ἠχμαλώτισεν ψυχὴν αὐτοῦ, διῆλθεν ὁ ἀκινάκης τὸν τράχηλον αὐτοῦ.

10 ἐφριζαν Πέρσαι τὴν τόλμαν αὐτῆς, καὶ Μῆδοι τὸ θράσος αὐτῆς ἐταράχθησαν·

11 τότε ἠλάλαξαν οἱ ταπεινοὶ μου, καὶ ἐφοβῆθησαν οἱ ἀσθενούντες μου καὶ ἐπτοῦθησαν, ὑψωσαν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἀνετράπησαν·

12 υἱοὶ κορασίων κατεκέντησαν αὐτοὺς καὶ ὡς παῖδας αὐτομολούντων ἐτίρωσκον αὐτούς, ἀπώλοντο ἐκ παρατάξεως κυρίου μου.

13 ὑμῶσθε τῷ θεῷ μου ὕμνον καινόν Κύριε, μέγας εἶ καὶ ἔνδοξος, θαυμαστός ἐν ἰσχύϊ, ἀνυπέβλητος.

14 σοὶ δουλεύσάτω πάντα ἡ κτίσις σου· ὅτι εἶπας, καὶ ἐγενῆθησαν· ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου, καὶ ᾠκοδόμησεν· καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀντιστῆται τῇ φωνῇ σου.

15 ὄρη γὰρ ἐκ θεμελίων σὺν ὕδασι σαλευθῆσεται, πέτραι δ' ἀπὸ προσώπου σου ὡς κηρὸς τακῶνται· ἔτι δὲ τοῖς φοβουμένοις σε, σὺ εὐιλατεύσεις αὐτοῖς.

16 ὅτι μικρὸν πάντα θυσία εἰς ὀλοκαύτωμά σοι· ὁ δὲ φοβούμενος τὸν κύριον μέγας διὰ παντός.

17 οὐαὶ ἔθνεσιν ἐπανιστανομένοις τῷ γένει μου· κύριος παντοκράτωρ ἐκδικῆσει αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως δοῦναι πῦρ καὶ σκώληκας εἰς σάρκας αὐτῶν, καὶ κλαύσονται ἐν αἰσθήσει ἕως αἰῶνος.

18 Ὡς δὲ ἤλθοσαν εἰς Ἱερουσαλημ, προσεκύνησαν τῷ θεῷ, καὶ ἠνίκα ἐκαθαρίσθη ὁ λαός, ἀννεγκαν τὰ ὀλοκαυτώματα αὐτῶν καὶ τὰ ἐκούσια αὐτῶν καὶ τὰ δόματα.

19 καὶ ἀνέθηκεν Ἰουδιθ πάντα τὰ σκεύη Ολοφέρνηου, ὅσα ἔδωκεν ὁ λαὸς αὐτῇ, καὶ τὸ κωνόπιον, ὃ ἔλαβεν

ἑαυτῇ ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτοῦ, εἰς ἀνάθημα τῷ θεῷ ἔδωκεν.

20 καὶ ἦν ὁ λαὸς εὐφραϊνόμενος ἐν Ἱερουσαλημ κατὰ πρόσωπον τῶν ἀγίων ἐπὶ μῆνας τρεῖς, καὶ Ἰουδιθ μετ' αὐτῶν κατέμεινε.

21 Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀνέζευξεν ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ Ἰουδιθ ἀπῆλθεν εἰς Βαιτυλουα καὶ κατέμεινε ἐπὶ τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς· καὶ ἐγένετο κατὰ τὸν καιρὸν αὐτῆς ἔνδοξος ἐν πάσῃ τῇ γῆ.

22 καὶ πολλοὶ ἐπεθύμησαν αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔγνω ἀνὴρ αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῆς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀπέθανεν Μανασσης ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

23 καὶ ἦν προβαίνουσα μεγάλη σφόδρα καὶ ἐγῶρασεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἔτη ἑκατὸν πέντε· καὶ ἀφήκεν τὴν ἄβραν αὐτῆς ἐλευθέραν. καὶ ἀπέθανεν εἰς Βαιτυλουα, καὶ ἔθαψαν αὐτὴν ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Μανασση.

24 καὶ ἐπένησεν αὐτὴν οἶκος Ἰσραὴλ ἡμέρας ἑπτὰ. καὶ διεῖλεν τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν αὐτὴν πᾶσι τοῖς ἔγγιστα Μανασση τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ τοῖς ἔγγιστα τοῦ γένους αὐτῆς.

25 καὶ οὐκ ἦν ἔτι ὁ ἐκφοβῶν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰουδιθ καὶ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν αὐτὴν ἡμέρας πολλάς.